மாதர் மனோரஞ்சனி.

"எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத்தகும்"—ஔவையார்.

Vol. XIV. புத்தகம் - கச. Madras: May 1912. சென்னப்பட்டணம்: மேமீ 1912. இலக்கம் - 5. No. 5.

ஏழைப் பெண்களுக்குப் புண்டு.

பாலிய விவாகமானது சாஸ்திர சம்மதமாயிருந்தாலு மில்லாவிட்டாலும் ஜனசமூகத்தில் அநேகம் துன்பங்களுக்குக் காரணமாயிருப்பதுடன் குழந்தை விதவைகளும், 20-வயதிற்குள் அநேகம் விதவைகளும் ஏற்படுவதற்குக் காரணமாயிருக்கிறது. இப்பாலிய விதவை அநேகமாய் ஒரு சகோதரன், சகோதரி புருஷன், அல்லது வேறு ஏதாவது ஒரு சமீபபந்துவிட்டம் இருந்து தன் சாண்வயிற்றின் போஷணார்த்தமாய் காலை 5-மணி முதல் இரவு 10-மணி வரைக்கும் அவர்கள் வீட்டில் உழைக்கும் வேலைக்காரியாகிறாள். அவள் தகுந்த பெற்றோர்களால் மிகவும் செல்வமாயும் கௌரவமாயும் வளர்க்கப்பட்டிருந்தால் அவளுடைய கஷ்டங்கள் இன்னும் கொடுமையாயிருக்கின்றன. அவளுடைய அழகிய கூந்தல் களையப்படுகிறது. மிகவும் அசுத்தமான வெள்ளைப் புடவையைக் கட்டிக்கொள்ளும்படி நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறாள். ஆண், பெண் இருபாலாரும் அவள் வெளிக்கிளம்பினால் சகுனத்தடையாக எண்ணுகிறார்கள்.

தன் வருத்தங்களை அதிகமாக எடுத்துச்சொல்லுவது ஒரு ஹிந்துமாதின் இயற்கையல்ல. அதுடன் வழக்கத்தையோ சாஸ்திரத்தையோ ஆதாரமாகச்சொல்லி அவள் வருத்தமாகச்சொல்லிக் கொள்வதற் கொன்றுமில்லையென்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். அதனால் அநேகர் வெளியிற் சொல்லாமலே கஷ்டப்படுகிறார்கள். அநேகாயிரம் விதவைகள் சந்தோஷமில்லாவிட்டாலும் பரிசுத்தமாய் தங்கள் வாழ்நாட்களைக் கழிக்கிறார்கள். அநேகமிடங்களில், தன் சுகதுக்கங்களை உடனனுபவிக்கும் கணவனை தன் குழந்தைப் பருவத்திலேயே யிழந்த ஒரு விதவை, தன் வாழ்நாட்களை முழுவதும் தர்மசிந்தையிலேயே செலவிடுவதைக் கேட்டிருக்கிறோம். ஆனால் இப்படிப்பட்ட நற்குணமமைந்தவர்கள் ஆயிரமிருந்தால் அநேகம் கோடிபரிதபிக்கக்கூடிய விதவைகள் தங்களுக்குப் புத்திமதிகூறி நல்வழியில் நடத்தக்கூடியவர்களில்லாமல் உலக இச்சைகளுக்கும் கஷ்டங்களுக்கு முட்பட்டு உழலுகிறார்கள். சில விடங்களில் விதவைகள் தங்கள் கொடுமையான பந்துக்களால் அடிக்கவும் படுகிறார்கள். இக்கொடுஞ்செய்கை ஒன்றேபோதும் நாகரீகமானவர்கள் நம்மைப்

பார்த்து இகழவும் சிரிக்கவும். இவ்விதமாய் அலங்கோலஞ் செய்யப்பட்டு வெறுக்கப்பட்டு அடிமைகளுக்கும் கீழாய் நடத்தப்படும் இவ்விதவைகளில் அநேகர் சாவையே ஆவலாய் எதிர்பார்க்கிறார்கள். சிலர் தற்கொலை செய்து கொள்ளுகிறார்கள. அந்தோ! என்ன பரிதாபம்! "எந்த வீட்டில் ஒரு ஸ்திரீ கண்ணீர் வடிக்கிறாளோ அவ்வீடு விருத்தியாகாது" என்பது மனுஸ்மிருதி வாக்கியம். அப்படியானால் நமது வழக்கத்தினால் நாமே ஏற்படுத்திக்கொண்ட இக்கொடுமையை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும் கோடிக்கணக்கான ஸ்திரீகள் ரத்தக்கண்ணீர் பெருக்கினால், நம்மிந்தியா எப்படி முன்னுக்குவரும்? பழைய வழக்கமாகிய சககமனத்தை மறுபடி அநுபோகத்தின்கீழ் கொண்டு வந்து விதவைகளே இல்லாமற் செய்துவிட்டாலும் தருமமாகும். சககமனமென்பதே சகிக்கப்படாத கொடியசெய்கை; ஆனால் தற்காலத்தில் சில விதவைகளின் கதியைப்பார்த்தால் உடன்கட்டையேறி ஓரேநாளில் நீங்குதல் நலம் யென்னலாம்.

வயதாகி (15-வயதிற்குப் பிறகு) கலியாணஞ் செய்வதைப்பற்றியும் குழந்தை விதவைகளுக்கு மறுவிவாகஞ் செய்வதைப்பற்றியும் பேசுவதற்கு இது இடமல்ல. இவ்விஷயங்களை புத்திமான்களும் கண்யமுள்ளவர்களும் நம்மை நடத்த பாத்யம் வகித்தவர்களுமான ஜனசமூகத்திற் குழைக்கும் பெரியவர்கள் கையிலொப்பிவித்து தற்காலஸ்திதியைக் கவனிப்போம். திடசரீரிகளாயும் புத்திசாலிகளாயு மிருக்கும் இவ்விதவைகளை ஏன் ஏதேனும் உபயோகமான காரியங்களைச் செய்ய ஏற்படுத்தக் கூடாது? கடவுளின் கிருபையை எதிர்பார்க்கும் மனிதர்களாகிய நாம் பரிதாபமான இக்குழந்தை விதவைகளிடம் (பார்க்கப்போனால் இக்குழந்தை விதவைகள் நம்முடைய சிருஷ்டியேயன்றி கடவுளுடைய சிருஷ்டியல்ல என்னலாம்) கொஞ்சமேனும் இரக்கம் காட்டி அவர்களுடைய கஷ்டங்களைச் சிறிது குறைத்து அவர்கள் வாழ்நாட்களைச் சற்றுவது சந்தோஷிக்கச் செய்வது நமது கடமையாகும்.

ஸ்ரீமான்களே, ஸ்ரீமாட்டிகளே, தாங்கள் தர்ம விஷயத்திற்காகச் செலவிடும் தொகையில் ஒரு சிறுபாகம் கொடுத்துதவினால் இச்சிறு விதவைகளை ஆதரித்து அவர்களுக்குச் சிறிதேனும் சந்தோஷ முண்டாகும்படி செய்து, உபயோகமாகவும் கௌரவமாகவும் அவர்கள் வாழ்நாள் கழிப்பதற்குத் தகுந்த ஏற்பாடுகளைச்செய்ய நான் முன்வருகிறேன். இவ்விதவைகளுக்கும் மூளை இருக்கிறதல்லவா? கடவுள் எதையும் வீணாக சிருஷ்டிக்கவில்லை. பிரகிருதியில் அவர் சிருஷ்டிக்கும் ஒவ்வொன்றும் ஒரு உபயோகத்திற்காகவே. சிறுவயதாயும் புத்திக்கூர்மையாயு மிருந்து இஷ்டப் படுகிறவர்களைப் படிப்பித்து இப்பொழுது ஏற்படப்போகும் அநேகம் பெண் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு உபாத்தியாயினிகள் வேண்டியிருப்பதால் அதற்கு அவர்களைத் தகுதியாக்குவதற்கு உங்களுதவியை எதிர்பார்க்கின்றேன்.

இப்பொழுது எல்லாவிடங்களிலும் பெற்றோர்கள் தங்கள் பெண் குழந்தைகளைப் படிப்பிக்க வேண்டுமென்று இஷ்டப்படுவதுடன் பெண்கள் பள்ளிக்கூடமாயிருந்து கற்பிப்பவர்களும் ஸ்திரீகளாகவேயிருந்தால் கொஞ்சம் அதிகநாள் படிக்க வைப்பதற்கும் இஷ்டப்படுகிறார்கள். பெண்கள் படித்தால் கெடுதியுண்டாகும் என்னும் அபிப்பிராயம் வேண்டியகாலம் நமக்

MADRAS.

குள்ளிருந்து இப்பொழுதுதான் சிறிதுகுறைந்து கொண்டுவருகிறது. பூர்வ இந்தியாவில் அநேகம் ஸ்திரீகள் விசேஷமாய்க் கல்வி கற்றிருந்தார்க ளென்றும், சிலர் வேதம் உபநிஷத்துக்களிலுங்கூட சிலபாகம் எழுதும்படியான திறமை யுடையவர்களா யிருந்தார்களென்றும், படித்த வித்வான்களுடன் இவர்களும் சபைகளிலிருந்து வாக்குவாதம் செய்தார்களென்றும் நமக்குத் தெரியும். புருஷர்களுக் கிருப்பதுபோலவே ஸ்திரீகளுக்கும் ஆத்துமாவுண்டு. ஆத்மஞான முண்டாவதற்குக் கல்வி இன்றியமையாதது.

பணம்சேர்த்து அதைக்கொண்டு விதவைக் குழந்தைகளுக்கும் வேறு ஏழையான பெண்களுக்கும் உதவி சரியானபடி செய்யும்பொருட்டு ஒரு பிரசிடென்ட், ஒரு காரியதரிசி பொக்கிஷத்தலைவர் சில மெம்பர்கள் இவர்களடங்கிய ஒரு கம்மிட்டி ஏற்படுத்தப்படும்.

பண்டு சரியாய்ச் சேர்ந்தால் ஒரு வாத்தியங் கற்பிக்குமிடம் ஏற்படுத்தி அதில் வீணை, பிடில் ஹார்மோனியம் முதலிய இந்திய வாத்தியங்களும் வாய்ப்பாட்டும் கற்பிக்கப்பட்டு பரிட்சைசெய்து சர்ட்டிபிகெட்டுகள் கொடுக்கப்படும்.

கைத்தொழில் கற்பிக்குமிடம் ஒன்று ஏற்படுத்தி அதில் வயதான ஸ்திரீகளுக்குத் தையலும் மற்றும் குடும்பத்திற்கு உபயோகமான விஷயங்களும் கற்பிக்கப்படும்.

குழந்தைகள் சரியாய் பார்து காக்கப்பட்டு நல்வழியில் நடத்தப் படுவதற்கு வேண்டியமுயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

மாதாந்தரமாகவோ வருஷாந்தரமாகவோ அல்லது மொத்தமாகவோ ஒவ்வொருவரும் கொடுக்கும் எவ்வளவு சிறிய தொகையும் வந்தனத்துடன் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு அவசியமானால் 'ஹிந்துவிலும்' பிரசுரிக்கப்படும்.

கம்மிட்டி (நிர்வாகசபை) ஏற்பட்டவுடன் இதற்குவேண்டிய விதிகள் (Rules) ஏற்படுத்தப்பட்டு ஒவ்வொருவருஷத்து ரிபோர்ட்டும் இவ்விஷயத்தில் அனுதாபப்பட்டு உதவிபுரியும் ஒவ்வொருவருக்கும் அனுப்பப்படும்.

நல்ல காரியத்திற்காக ஏற்பட்டிருக்கும் இந்த அப்பீல் வீணாகாதென்று நான் மனப்பூர்வமாய் நம்புவதுடன் தாங்களெல்லோரும் இவ்விஷயத்திற்கு உதவிசெய்வதுடன் தங்கள் சிநேகிதர்களையும் செய்யும்படி தூண்டும்படியாக கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இவ்விஷயமாய் உதவிபுரியும் எல்லோருக்கும் எங்கள் வந்தனமும் நன்றியும் செலுத்துகிறோம்.

☞ ஆர். எஸ். சுப்பலக்ஷ்மி அம்மாள், பி. ஏ.

சூடான வஸ்துக்கள்.

ஒவ்வொருவரும் தம்முடைய அநுபோகத்தில் உஷ்ணமான வஸ்துக்கள் பலவற்றைப் பார்த்து இருக்கிறார்கள். சூடு, குளிர்ச்சி, என்கிற வார்த்தைகளின் பொருள் எல்லாருக்கும் ஏதோ ஒரு விதமாய் அபிபபிராயம் ஆகின்றதென்பதற்கு சந்தேகமில்லை. ஆயினும் நமது உணர்ச்சியால் சூடு, குளிர்ச்சி என்பதை அனுமானம் செய்யும்போது பலதடவை தப்பியும் போகிறோம். எப்படியெனில் பகல்பொழுதில் வழி நடந்தவன் ஒருவன் ஒரு வீட்டுத் திண்ணையில்வந்து உட்கார்ந்தவுடன் திண்ணை குளிர்ச்சியா யிருக்கின்றதென்கிறான். அதே சமயத்தில் தோப்பில் உலாவிவிட்டு அதே திண்ணையில் வந்து உட்காரும் ஒருவன் திண்ணை அதிகதாபமாய் இருக்கின்றதென்கிறான். இது பலரும் அறிந்தவிஷயம். இவர் இருவருள் எவர்சொல்வது சரியென்பதைப் பின்னால் அறியலாம். இப்பொழுது நாம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதென்னவெனில் நம்முடைய உணர்ச்சியை மட்டுமே நம்பி ஒரு இடத்தின் சூட்டையும் குளிர்ச்சியையும் சரிவர நிர்ணயம்செய்ய முடியாதென்பது தெளிவாகின்றது. இரண்டுமனிதர்கள் தம்முணர்ச்சியின் வித்தியாசம் பற்றி வெவ்வேறுவிதமாய் திண்ணையின் ஸ்திதியைப்பற்றி அபிப்பிராயம் பட்டது போன்று நம் இருகைகளும் வெவ்வேறு உணர்ச்சியை நமக்குச் சிலசமயங்களில் தெரிவிக்கும். அது எப்படியென்று நீங்கள் சந்தேகப்படலாம். இப்பரிக்ஷையால் யான்சொல்வது தெளிவாகும். மூன்று சிறுகிண்ணங்கள் எடுத்துக்கொள்வோம். ஒன்றில் கைபொறுக்கக்கூடிய அளவு உஷ்ணமான ஜலம் ஊற்றுவோம். அடுத்த கிண்ணத்தில் மிகவும் குளிர்ச்சியான ஜலம் ஊற்றுங்கள். மூன்றுவது கிண்ணத்தில் 'வெதவெத'வென்று இருக்கும் ஜலம் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். மூன்றையும் நான் சொல்லிய வரிசையாகவே வைத்துக்கொண்டு ஒரு கையின்விரலை முதல்கிண்ணத்தின் உஷ்ணமான ஜலத்திலும், மற்றொரு கைவிரல் ஒன்றைக் குளிர்ந்த ஜலத்திலும் வைத்துக்கொண்டு இருங்கள். இரண்டு நிமிஷம் கழித்து இரண்டு விரல்களையும் மூன்றுவது கிண்ணத்து ஜலத்தில் ஒரேசமயத்தில் நனையுங்கள். இர்ண்டு விரல்களும் ஒரேவிதமான உணர்ச்சியை அறிவிக்கின்றனவா? அல்லது ஏதாவது வித்தியாசம் தோன்றுகின்றதா? முதல் கிண்ணத்தில்வைத்து இருந்தவிரல் குளிர்ச்சியாகவும் இரண்டாவது கிண்ணத்தில்வைத்து இருந்தவிரல் சூடாகவும் இருக்கின்றன என்பீர்கள்!! ஆம்!! நம் கைவிரல்களே நமக்குசரியான விஷயத்தை சில சமயங்களில் தெரிவிப்பதில்லை; விபரீதமாய்த் தெரிவிக்கின்றன.

ஆயினும் உஷ்ண நிலைமை என்பதும் குளிர்ச்சி என்பதும் உண்டு என்பதற்கு ஆக்ஷேபணை இல்லை. அவற்றை எபபடி தப்பில்லாமல் தீர்மானம் செய்வது என்பதைப்பற்றியே முக்கியமாய் எடுத்துச்சொல்லப்போகிறேன்.

கரண்டியை அடுப்பில் போட்டால் உஷ்ணமாகிறதென்பது தெரிந்த விஷயம். அதை வெளியே எடுத்து எண்ணெயை ஊற்றினால் எண்ணெய் உஷ்ணமாகின்றது. எண்ணெய்க்கு உஷ்ணம் கரண்டியிலிருந்து வருகின்றது பாருங்கள். கரண்டிக்கு உஷ்ணம் நெருப்பிலிருந்து வந்தது. இன்னுமொரு பரிக்ஷை செய்வோம். ஒரு ஊசியை விளக்கில் காய்ச்சுவோம். (ஒரு மரத்துண்டில் ஊசியைக் குத்திக்கொண்டு காய்ச்சவேண்டும். இல்லாவிட்டால்

கையைச் சுட்டுவிடும்.) சிவக்கக்காய்ந்த பிறகு அதை நாம் தொடக்கூடுமா? அதைத்தண்ணீரில் தோய்ப்போம். இப்பொழுது தொடக்கூடுமா? கூடும்! ஏன்? ஊசியின் உஷ்ணமெல்லாம் ஜலத்திற்குப் போய்விட்டது. சூடான வஸ்துவின் குணம் என்னவென்று தெளிவாயிற்றல்லவா? சூடு அதிகமான நெருப்பு தன்உஷ்ணத்தை கரண்டிக்குக் கொடுத்ததனால் கரண்டி சூடாயிற்று. சூடான கரண்டி தன் உஷ்ணத்தை எண்ணெய்க்குக் கொடுத்ததனால் எண்ணெய் சூடாயிற்று. அதிக சூடான ஊசி தன் உஷ்ணத்தை ஜலத்துக்குக் கொடுத்தது. ஆகையால் சூடானவஸ்துக்கள் எல்லாம் தம்மிலும் சூடு குறைவாயிருக்கும் வஸ்துக்களுக்கு தம் உஷ்ணத்தைக் கொடுக்கும் என்பது தெளிவாகின்றது. ஆகவே உஷ்ணம் ஒரு வஸ்துவிலிருந்து மற்றொரு வஸ்துவுக்குப்போக வேண்டுமானால் அவ்விரண்டுக்கும் சீதோஷ்ண ஸ்திதியில் வித்தியாசம் இருக்கவே வேண்டும்; அப்படி வித்யாசம் இருக்கும்போது குளிர்ந்த வஸ்துவின்பக்கம் உஷ்ணமானது வருகின்றது. சூடான வஸ்து என்பதற்கெல்லாம் நீங்கள் இனி இவ்விதமே பொருட்கொள்ளவேண்டும். எந்த வஸ்துவினின்று உஷ்ணம் மற்ற வஸ்துக்களுக்குப் போகுமோ, அதே உஷ்ணமான வஸ்து. இரண்டு வஸ்துக்களின் சீதோஷ்ண ஸ்திதி ஒரே மாதிரியாகவே இருந்து விட்டால் ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றுக்கு உஷ்ணமே போகமுடியாது. ஒரு பெறையில் இருக்கும் ஆணிகளை அதே பெறையில் இருக்கும் ஜாடி எண்ணெயில் போட்டால் சீதோஷ்ண ஸ்திதியில் ஒன்றும் வித்யாசம் ஏற்படுகிறதில்லை.

வஸ்துக்களின் சீதோஷ்ண ஸ்திதிக்கு ஆங்கிலேயர் Temperature என்பார்கள். அவ்வார்த்தையையே சௌகரியப்படும் பொழுதெல்லாம் உபயோகப்படுத்துவோம். சூடான வஸ்துவின் டெம்பரெசர் அதிகமென்பார்கள். குளிர்ந்தவஸ்துவின் டெம்பரெசர் தணிவு என்பார்கள். இன்னும் இவ்விஷயத்தைப் பற்றிப்பேசு முன் வஸ்துக்களைச் சூடாக்கும்போது உண்டாகும் சில மாறுதல்களைப்பற்றி அறியவேண்டும்.

ஒரு அடுப்பின்மீது சிறு கூஜா ஒன்றையாவது அல்லது வாய்குறுகலாய் உள்ள பாத்திரம் எதையாவது வைத்து அதில் முழுவதும் ஜலம் ஜாக்கிரதையாய் நிரப்புங்கள். வழியவிடக்கூடாது. நிரப்பாமலும் இருக்கக்கூடாது. அப்படி இருக்கும் பாத்திரத்தைக் கொஞ்சங் கொஞ்சமாய் உஷ்ணப்படுத்துங்கள். ஜலம் வழிவதைக்காணலாம். ஏன்? முன் இருந்த இடம் ஜலத்துக்குப்போதாமல் வழிந்து போயிற்று. அதாவது, ஜலம் சூடானபோது அதிக அளவாயிற்று. வழிந்துபோனது போகட்டும். நெருப்பை எடுத்துவிட்டு ஜலத்தைக் குளிரச்செய்வோம். உஷ்ணமாய் இருக்கும்போது பாத்திரம் நிறைய இருந்த ஜலம் குளிரக்குளிர பாத்திரத்தின் உள்ளே போகிறது. ஆகவே குளிரக்குளிர ஜலத்தின் அளவு குறைகின்றதென்பது தெளிவாகின்றதல்லவா? ஜலம்மட்டும் இவ்வாறாகின்றதென்று எண்ணவேண்டாம். எல்லாத்திரவப் பொருள்களும் அப்படியே. ஜலத்துக்குப்பதிலாக, எண்ணெய், தேன், முதலியன எதைவேண்டுமானாலும் உபயோகித்து மேற்சொன்ன பரிக்ஷையை மறுபடிசெய்து பார்க்கலாம்.

இதுவேபோல் வாயுபதார்த்தங்களையும் பரிக்ஷை செய்வோம். வெந்நீர் அண்டாவில் ஜலம் காயும்போது ஒரு சொம்பு எடுத்து ஜலத்தில் தலைகீழா

ய்ப் பிடித்துக்கொண்டு சில நிமிஷங்கள் அப்படியே வைத்து இருங்கள். என்ன நிகழ்கின்றது? சொம்பிலிருந்து வாயுகொப்பளித்து வருகின்றது. கண்ணாடிப்பாத்திரம் கிடைக்குமானால் இன்னும் சௌகரியம். வாயுகொப்பளித்து வெளிக்கிளம்பினபோதிலும், இன்னும் வாயுபாத்திரம் நிறைய இருப்பதைப்பார்க்கலாம். சுமார் 10 நிமிஷம் வரையில் வைத்திருந்து பிறகு வெகுசீக்கிரமாய் அப்பாத்திரத்தைக் குளிர்ந்தஜலத்தில் கவிழ்த்தால் சிலநிமிஷங்களுக்குள் வாயு குளிர்ந்து பாத்திரத்திற்குள் அடங்கியிருக்கும். ஜலமும் பாத்திரத்தின் உள்ளே ஏறும். ஆகையால் வாயு பதார்த்தங்களும் உஷ்ணமடையும்போது தம்மளவில் அதிகமாகின்றன என்பது தெளிவாய்ப் பார்க்கலாம். கனபதார்த்தங்களும் இப்படியே தம்மளவில் அதிகமாகின்றதோ என்று நீங்கள் சந்தேகப்படலாம். ஆம் அவைகளும் தம்மளவில் அதிகப்படுகின்றன. ஒரு த்வாரத்தில் சரியாய் நுழையும் ஒரு இரும்புகுண்டு உஷ்ணமானால் அத்துவாரத்தின் வழியாய் மறுபடி போவதில்லை. தவிரவும் ஒரு கம்பியை எடுத்துக்கொண்டு அது உஷ்ணமாகும்போது நீளமாகின்றதென்பதையுங் காட்டலாம். ஒரு பல்கையில் இரண்டு ஆணி அடித்துவிட்டு அவ்விரண்டு ஆணிகளுக்கும் நடுவில் சரியாய் நுழையக்கூடிய ஒரு குடைக்கம்பியை அல்லது தாமிரக் கம்பியையோ வெட்டி எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். உஷ்ணமாக்கினால் அப்பொழுது கம்பி 2 ஆணிகளுக்கும் நடுவில் போவதில்லை.

இம்மாதிரி கனபதார்த்தங்களும் திரவபதார்த்தங்களும் வாயுபதார்த்தங்களும் உஷ்ணமாக்கியபோது தம்மளவில் அதிகப் படுகிறதைப்பற்றி நமக்கு பலவிதத்தில் உபகாரமாயிருக்கின்றன. வண்டிச்சக்கிரத்திற்கு பட்டை போட வேண்டுமானால் பட்டையை சிவக்கக்காய்ச்சி அப்பொழுதே சக்கிரத்தில் பதித்து ஜலம் ஊற்றுவதை தினந்தோறும் கொல்லன் பட்டையில் காணலாம். இரயில்வண்டிப் பாதைகளில் தண்டவாளங்களுக்கு இடையில் சற்று இடம் விட்டிருப்பதை பலரும் பார்த்திருக்கலாம். அதனுடைய உபயோகமென்னவெனில் வெயிற்காலத்தில தண்டவாளத்தின் நீளம் அதிகமாகும்போது ஒன்றின்மேலொன்று முட்டிக்கொண்டு வளைந்து போகாமலிருப்பதற்கே.

ஆர். கே. சுவாமி, பி. ஏ., எல். டி.

சீதாகல்யாணம்.

2 விஸ்வாமித்திரர் ராமலக்ஷ்மணரை அடைதல்.

இராகம்:—“மார்கழிமாதந் திருவாதிரைநாள்” என்கிறமெட்டு.

16. சந்திர வதியரிச் சந்திர பூபதி சத்தியன் துலக்கிய கௌசிகரும்
இந்திர னுகவீற் றிருந்திடு தசரதர் எழிற்சபை ஏகியே இலங்கினரே;

17. அன்றலர் பங்கஜம் அன்னதா முகத்துடன் அருந்தவ ரடிபணிந் துபசரித்தே
என்றனை யாட்கொள் இங்க ருற்றது யார்தவ மோவென்றார் தசரதரும்.

18. வெண்கடல் வெண்மலை வெண்மல ரோனகர் விளம்பிடுங் கற்பக
நன்னகரும்
தண்புனல் அயோத்தியும் தவத்தினர் இடருறின் தஞ்சமென்
றியம்பினர் கௌசிகரும்.

19. வேள்வியை அழித்திடு துஷ்டரை அழித்திட விரைந்துனை
அணுகினேன் மன்னவனே
தோள்வலி ராமனுந் தூயனுன் புதல்வனைத் தந்திடென்
றுரைத்தனர் கௌசிகரும்.

20. பொறிகளுங் கலங்கிட இன்னுயிர் பதைத்திடப் புகன்றனர்
தசரத பூபதியும்
சிறியவன் சிறிதேனுஞ் சண்டையே அறிந்திடாச் செல்வனென்
றாமனும் செம்முனியே.

21. எக்கணம் எவ்வெவர் எவ்விடர் இழைப்பினும் எமபுரிக்
கவரையான் ஏற்றிடுவேன்
இக்கணம் இக்கணம் எழுந்திடும் எழுந்திடும் எழுந்திடும்
வேள்வியை இயற்றிடவே.

22. கடுஞ்சின மடைந்திடு கௌசிகமாமுனி கண்களிற்
செம்பொறி கனன்றெழவே
நெடுநில நடுங்கிட நிலத்துளோர் பதறிட நினைத்தனர்
பலபல தவமுனியும்.

23. ரத்தின ஒண்முடி சிரந்தனில் அணிந்தனை சத்தியக்
கோலினைக் கைக்கொண்டாய்
க்ஷத்திரி யாவுனை க்ஷத்திரி யாவுனைச் சார்ந்ததே பிழையென்றார்
கௌசிகரும்.

24. பொங்கின பெருஞ்சினந் தணித்திடு வீரெனப் புகன்றனர்
குலகுரு முனிவசிஷ்டர்
மங்கள காலமுன் மைந்தனை அடைந்தது மாதவர்
மொழிபணி மன்னவனே.

25. கண்மணி இருவரை அழைத்திடு வீரெனக் கட்டளை
கழறினர் கழலரசர்
பெண்மணி கௌசலை மைந்தனுந் தம்பியும் பிதாவையும்
முனியையும் பணிந்துநின்றார்.

26. என்னையாள் முனிவரே இளைஞரா மிருவரை ஏற்றிடும்
என்றனர் தசரதரும்
அன்னையு மாகவே தந்தையு மாகவே ஆதரித் தருளுவீர்
அருந்தவரே.

27. முருந்தரா மிருவரை இருகரங்கொண்டுநல் மொழிகளும்
மொழிந்தனர் மன்னவர்க்கும்
சுருந்தலை தந்தையாஞ் சற்குரு கௌசிகர் சபையகன்
றேகினர் இருவருடன்.

3. தாடகை வதை.

இராகம்:—ஸ்ரீமத் ராமலிங்க ஸ்வாமிகளது "உனக்கு மெனக்கு இசைந்த பொருத்தம் என்ன பொருத்தமோ" என்ற மெட்டு.

28. விரக தாபம் விலக்கு ரிஷியும் வில்லார் மைந்தரும்
சரயு வென்ற புண்யநதியைச் சார்ந்து கடந்தனர்.

29. வனங்கள் பலவும் பொழில்கள் பலவும் வான மங்கையர்,
புனல்விளையாடும் பொய்கை பலவும் பொலிந்து கடந்தனர்.

30. அரிய தவத்தா ராச்சி ரமங்கள் அணைந்துக் கடந்துபோய்
கரிய தாமோர் கடின நிலத்தைக் கடிதில் அடைந்தனர்.

31. கரிய நிலத்தின் கதையை எமக்குக் கருணை யுடனனி
தெரியச் சொல்வீர் ஸ்வாமி என்றான் தேவ ராமனும்.

32. தேடற்கரிய தேவராமா தவங்கள் அழித்திடும்,
தாட கையெனும் அரக்கி தங்கி தகித்தாள் இந்நிலம்.

33. சிவந்த மயிருஞ் சிவந்த பல்லுஞ் சிவந்த விழியுடன்
உவந்து விண்ணில் ஒளியை ஒழித்து உதித்தாள் தாடகை.

34. பதறி ரிஷியும் பாலன் பின்போய் பாணம் விடுவென
முதலில் பெண்மேல் பாணம் விடுதல் மூர்க்கம் என்றனன்.

35. தாட கையிவள் தைய லெனினும் புருஷ ராயிரம்
ஈடல் லவேயிவ் வரக்கி ஒருத்திக் கென்றனர் கௌசிகர்.

36. பழுத்த முனியை பக்ஷிக்க இரண்டு பயல்கள் ஊறுகாய்
கொழுத்த தீனி கிடைத்த தென்றாள் கொடிய தாடகை.

37. துன்பந் தருமோர் சூலம் விடுத்தாள் துஷ்ட தாடகை
அன்ப ராமா அபயம் அபயம் என்றார் தவமுனி.

38. க்ஷணத்தில் ராமன் சரத்தை விடுக்க சூலம் அறுந்திட
பிணமாய் வீழ்ந்தாள் பெரிய மலைபோல் கரிய தாடகை.

39. மலர்கள் மழையாய் மிகுந்து பொழிய மைந்த ரிருவரை
புலனை வென்ற புனித ரிஷியும் புகழ்ந்து வாழ்த்தினர்.

(தொடரும்)

சு. அ. சுப்பராயன்.

பாலிகைகளை வயதின் மூத்தவருக்கு மணஞ் செய்தலைத் தடுத்தல்.

இயல்பினு னில்வாழ்க்கை வாழ்பவ னென்பான்
முயல்வாரு ளெல்லாந் தலை—குறள்.

பிரிய சகோதரிகாள் !

நாமனைவரும் முன்ஜன்ம பூஜாபலத்தால் புண்ணிய பூமியாகிய இந்தியாவில் ஜனித்தோம். நமது ஒளவை மூதாட்டியார் திருவாய்மலர்ந் தருளுகின்றார்:—

அரியது கேட்கின் வரிவடி வேலோய்
அரிது அரிது மானிட ராதலரிது
மானிடராயினுங் கூன் குருடு செவிடு
பேடுநீங்கிப் பிறத்தலரிது
பேடுநீங்கிப்பிறந்த காலை

கல்லாப் பிறப்பினும் மேம்பாடுடைய மானிட ஜன்மத்தை எடுத்தும் அதோடு கல்வியைக்கற்றும் ஞான உணர்ச்சியுடையோராயுமிருக்கிறோம். இருந்தும் என்ன பயன்? அவ்வழி நடக்கநம் மனம் சென்றாலும் நம் பழைய வழக்கங்களுக்கு அஞ்சிநல் வழியில் நடக்க அஞ்சுத லுடையோரா யிருக்கின்றனம். இவ்வுலகின்கண் அநேககோடி மாந்தர்கள் சந்தானமில்லாமையால் சந்தானத்தைக்கோரி அநேக நோன்புகளை நோற்றும் அநேகவிதமான அறங்களைச் செய்தும் அநேகவிதமான உபவாசங்களை அனுஷ்டித்தும் பூர்வ ஜன்மத்து புண்ணியவசத்தாலும் இப்பிறப்பிற் செய்த புண்ணிய மேலீட்டினாலும் குழந்தைகளைப் பெற்று, அக்காலை தாய் தந்தையர் நமக்கு கடவுள் சந்தானப் பிச்சையை அளித்தனரே என்று ஆநந்தமென்னும் கடலில் மூழ்கி அக்குழந்தையை நாளொருமேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்த்து அதிக அன்பு பாராட்டி அவர்கள் விவாகத்தில் மாத்திரம் அவர்களை மீளாவேதனைக் குட்படுத்திவிடுகின்றனர். ஓர் வீணையானது அதிக உயர்ந்ததாக விருப்பினும் அதிற் பூட்டும் தந்திகள் தகுந்தனவாக யிராவிடின் கேட்போர் செவிக்கு ரமணீயமாகயிராது. அவ்வாறு பெண்கட்குத் தகுந்த கணவர் வாய்க்காவிடின் அவர்களுடைய குணங்கள் பிரகாசிக்கா.

பத்து அல்லது பதினைந்து வயதுடைய ஓர் பெண்ணுக்கும் நாற்பத்தைந்து அல்லது ஐம்பது வயதுடைய புருஷனுக்கும் மணஞ்செய்து வைக்கின்றனர். அதினும் நம்மவருக்குள் ஓர் கொடிய வழக்க மிருந்து வருகிறது. அதாவது விவாகத்திற்கு புருஷர்களுடைய சம்மதத்தைக் கேட்பதே ஒழிய பெண்களின்சம்மதத்தைக் கேட்பதேயில்லை. அம்மணப்பெண்ணுக்கு இஷ்டமில்லாமலிருந்தாலும் விவாகத்தை நடத்தி விடுகின்றனர். அப்போது அப் பெண்ணின் மனம் எவ்விதமான துன்பத்திற் குள்ளாயிருக்கு மென்பதைச் சற்றேனும் அப்பெண்ணின் தாய் தந்தையரேனும் உற்றார் உறவினரேனும் கவனிப்பதில்லை. அப்பெண் பெரியோர்களுக் கஞ்சி விவாகத்தைச் செயது கொண்டு துக்க சாகரத்தில் மூழ்கி இல்லற தர்மத்தைக் கூட கைவிட்டு அநேக

பாபத்திற்கு ஆளாகின்றனள். இத்தகைய பெண்மணிகளநேகருளர். அவர்கள் வாணாட்களை வீணாட்களாக கழிக்கின்றனர். அப்பெண்மணிகள் தங்கள் மனதுக்கிசைந்த வாலிப நாயகரை அடையின் அவ்வித கஷ்டங்களுக்கு உள்ளாகார்கள். புதல்விகளுக்குத் தகுந்த கணவர்களைத் தேடுபவரே அப்பெண்மணிகளின்மேலன்பைக்காட்டும் தாய்தந்தையர்களாவர். அப்படி அல்லாது வயதின் மூத்தோர்க்கு அர்ப்பணம் செய்து அப்பெண்மணிகளை மீளாதுக்க சாகரத்தில் வீழ்த்தும் தாய் தந்தையர் அவர்களுக்குற்ற பெற்றோரல்லர். அவர்களுக்கு சத்துருக்களேயாவர். அக்குழந்தைகளை அன்புடன் வளர்த்து கிளியை வளர்த்து பூனையின் கையில் ஒப்புவிப்பதைப்போல் கிழவர்களுக்கு மணஞ் செய்வித்து அவர்கள் படும் கஷ்டத்தைக்கண்டு சகிக்க வியலாராகித் தாமும் வியாகூலப்படுகின்றனர்!

மணஞ் செய்துகொண்ட கிழவனுக்கும் சிறிதும் சுகமில்லை: அவனுக்கு எப்பொழுதுங் கவலையாகவே யிருக்கும். இக்கவலைமேலிட்ட வாழ்வு வாழ்ந்தென்ன வாழாமலிருந்தென்ன? பயனென்றே: அன்றியும் வயதின் மூத்தவர்கள் இரண்டாந்தாரமாகவும், மூன்றாந்தாரமாகவும் மணஞ் செய்துகொள்ளும் சிறுமிகளுக்கும், அவர்களின் சொந்த புத்திரிகளுக்கும் என்ன பேதம்? ஒன்றுமில்லையே. நம் நாட்டில் தாரமிழந்த கிழவர்கள் தான் சிறு பெண்களை மணஞ் செய்துகொள்கிறார்கள். முதல் மனைவியை சுடுகாட்டிலிட்ட தினமே நம் வீட்டிலிருக்கும் கிழவிகள, அக்கிழவனுக்குப் பெண் பேசி விடுகிறார்கள். புத்திரர்களைப் பெற்றும் மற்றெல்லா சுகங்களையு மனுபவித்த வயது சென்ற ஒருவன் தன் மனைவி யிறக்க, உலகப்பற்றை அம்மனைவியுடன் எரித்து விடவேண்டும். பின் தன் மக்கட்கும் மற்றவர்கட்கும் பயன்படும்படியாய்த் தன் வாணாட்களைக் கழிக்கவேண்டும். அப்படியில்லாமல், தன் மகனும் குடும்ப சுகமனுபவிக்கத் தனக்கு வெட்கமில்லாமல் தானும் யவ்வன புருடன்போல் குடும்ப சுகம் அனுபவிப்பவனை ஓர் விலங்கிற்கொப்பிடலாம். அவன் தன் மனைவியைத் தன் துணையென்றெண்ணினவனல்லன். அவளொரு விலைமாதென்றே யெண்ணினவன். மகள், மனைவி, விலைமாது என்ற வித்தியாசமொன்று மறிகிலாராயிருக்கும் கபோத கிழட்டுக் காமிகளுக்கு நம்மினிய சிறுமிகளை மணஞ்செய்துகொடுக்கிறார்களே பாபிகள்!

கிழட்டுக் காமிகளே! சாரங்கதரன் கதையை நினைத்துக் கொள்ளுங்கள். உங்களுக்கு மணஞ்செய்துகொள்ள விருப்பமாயின் ஓர் உபாயமிருக்கின்றது. அதாவது உங்கள் வயதிற்குத் தகுந்த விதவைகளை மணஞ் செய்துகொள்ளுங்கள். ஒவ்வொரு வருணத்தாரிலும் பால்ய விவாகத்தின் பயனாகவும், கிழவன் சிறுமி விவாகத்தின் பயனாகவும், அநேக விதவைகளிருக்கின்றனர். விதவா விவாகம் என்னும் சீர்திருத்தமும் கஷ்டமின்றி நடைபெறும்.

விவேகமுள்ள தாய் தந்தையர்களும், சகோதர சகோதரிகளும், நண்பர்களும் கிழவன் சிறுமி விவாகத்தைத் தடுக்கவேண்டும். சத்தியத்தின் வழி நிற்பதற்கு அஞ்சவேண்டுவதில்லை. தைரியத்தைக் கைவிட வேண்டுவதில்லை. நாம் நமக்குண்மையாயிருந்தால் எல்லாகாரியமுஞ் சித்திக்கும்.

வயதின் மூத்தவர்களாயிருந்தாலும் ஆஸ்தி அதிகமிருப்பதோடு நாத்தி; மாமி; கொடுமையில்லாமல் சுகமாயிருக்குமென்ற எண்ணத்தினாலும் சில

தாய்தந்தையர்கள் 12-அல்லது 13-வயதுள்ள தங்கள் பெண்மணிகளை 45-அல்லது 50-வயதுடைய கிழவர்களுக்கு மணம் செய்கின்றனர். பிறகு அவர் 60-அல்லது 65-வயதுக்குமே லிருத்தல் பெரும்பாலும் அசாத்திய மாதலால் அப்பெண்ணின் கதி என்னவாகும்? அச்சமயம் அப்பெண்ணுக்கு சரியான வாலிபம். அப்பெண் விதவையாயின் தன் சரீரத்தில் உயிரற்றவளாய் பிரேதம்போல் உலாவுகிறாள். என்னே பரிதாபம்! அம்மம்ம என்னகொடுமை!! அக்காலை அப்பாலிகை படும் துயரத்தை எடுத்துச்சொல்ல யாரால் முடியும்? அப்பாலிகையை சிருஷ்டித்த ஈஸ்வரருக்கே தெரியும். பிராமணரில் அநேகர் வயதிற்சென்றவனா யிருப்பவனுக்கு பணத்தாசைகொண்டு தங்கள் பாலியபெண்களை மணம்செய்து துக்கசாகரத்தில் மூழ்கின்றனர். அப்பெண்ணுக்கு தாய் தந்தையரே விதவைச் சடங்குகளையும் செய்கின்றனர். அத்துடன் எல்லாவித சுதந்தரங்களையும் சுகங்களையும் இழந்துவிட்டதாக எண்ணி அவர்களை ஆண்பாலாரும் பெண்பாலாரும் புறக்கணிக்கின்றார்கள். எதிரில் நின்றாலும் துர்ச்சகுன மென்கிறார்கள். பிறகு அப்பெண் "துரதிஷ்டை" "கொடுத்து வைக்காதவள்" "அவளாலேயே அவள் கணவனிறந்தான்!" "அவள் தலைவிதி அவளனுபவிக்கிறாள்" என்றும் அப்பேதைப் பெண்ணை அவளனுபவிக்கும் துன்பம் போதாதென்று புண்ணிற் கோலிட்டதுபோல் நிந்திக்கின்றனர். அவர்களுக்குச் சற்றேனு மிரக்கம் கிடையாது. என்ன பரிதாபம்! அவள் தலைவிதி என்பது விவேகமற்ற பெற்றோர்கள் செயல்தான். வேறல்ல.

இப்பிரபஞ்சத்தில் மானிடரடையக் கூடியது யாது? அறம், பொருள் இன்பம், என்னும் மூன்று. அவைகளை அடையக்கூடிய மார்க்க மெதுவெனின் இல்லற தர்மத்தை வழுவாது நடத்துதலேயாம். அப்படியில்லாதவருக்கு நான்காவதாகிய 'வீடு' எனும் மோட்சபதவி மறுமையில் கிட்டாதென்றே யாவரு மொப்புக்கொள்வார்கள். மேற்சொன்ன விவேக மற்ற விவாக முறைகளினால் ஒற்றுமை யென்பதும், சமாதான மென்பதும் ஸ்திரீ புருடருக்கில்லாது போயின் இல்லறம் சரிவர நடந்தேறாமல் பாபத்துக் காளாவார்களென்பது சொல்லாமலே விளங்கும். வயதற்ற நிரபராதிகளாயிருக்கும் யௌவனக் குமரிகளைத் தாங்கள் பெற்றெடுத்ததின் பயனாக ஆழயோசித்து விவாகஞ் செய்து கொடுப்பதே புத்திசாலித்தன முள்ள பெற்றோர்களின் கடமையாகும். இதை யாவரும் கவனிப்பாராக. ஸ்திரீ புருஷர் ஒரு மனத்தோராய் உடலிரண்டு உயிரொன்றென்று ஒத்துவாழ்தலே இல்லறத்தை வழுவாது நடத்துதற்கு முக்கியமானவழி.

☞ சிவஞானம்மாள்.

["வயது சென்றவர்களும் சிறுவர்களும் ஒரே அறையில் படுத்து நித்திரை போகலாகாது. அப்படிச்செய்ய நேரிடின், வியாதியஸ்தரை குணப்படுத்துவதற் காகத்தான்! நாம் சாதாரணமாய் சொல்லுப ஜீவ சக்தியானது சிறுவர்களிடத்தில் ஏராளமாய் காணப்படும். இச்சீவசக்தியானது அதிநுட்பமாய் சுத்தி செய்யப்பட்ட ஓர்வித பொருளெனலாம். அதினுடன் அன்பையும் கருத்தையும் செலுத்தினால் அச்சீவ சக்தி திடகாத்திரர்களிடத்தினின்றும் பலவீனர்களுக்கு செல்லும். தன் பாட்டியுடன் படுத்துறங்கும் குழந்தை வரவர பலவீனமாய்ப் போய்விடும். அக்குழந்தை எவ்வளவுக் கெவ்வு

ளவு பலவீனப்படுகிறதோ அவ்வளவுங் கவ்வளவு அக்கிழவி பயன்படுகின்ருள். கிழவர்களை மணஞ்செய்த பெண்ணும் அப்படியே பலவீனப்படுகிருள். காடு வாவா வென்றும் வீடு போபோ வென்றும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் ஓர் கிழவன் சிறு பெண்ணை விவாகம் செய்வதைக் காண்பது மிக்க பரிதாபம். அப்பெண்ணே பணத்துக் காசைப்பட்டு மணம் புரியப்படுகிருள். பிறகு அவள் கதியோ நரகில் அவதிப்படுவதற்கொப்பாகும்." என டாக்டர் J.M. பீபில்ஸ், MD. M. A. PH. D. என்பவர் "தொண்ணூறு வருடம் இளமையுடனும் பிணியின்றியும் வாழ்வதெப்படி?" என்னும் புத்தகத்தில் கூறுகிருர். இவருக்கு 90-வயதாயிற்று. 100-வயதாகிற வரையிலும் சீவித்திருப்பேனென்றுறுதியாய்ச் சொல்லுகிருர். ஆகையினுல் இவர் சொல்வது நாம் கவனிக்கத்தக்கது.—பத்திராதிபர்.]

கமல.

நாடகம் நடிப்போர்.

1. நரேந்திரன்—காஸ்மீர அரசன்
2. கமல—அரசகுமாரி
3. இந்துமுகி } கமலாவின் தோழிகள்
4. பத்மாவதி }
5. மந்திரி, விகடன், சேவகன் முதலியவர்கள்
6. அருணேசன்—பஞ்சாப் அரசன்
7. த்ரிவிக்ரமன்—மந்திரி
8. ப்ரபாகரன்—வங்கதேசத்து அரசன்
9. அருணேசனது விகடன்
10. நாரத மகாரிஷி

(கமல தனது இருதோழிகளுடன் அரண்மனையில் பேசிக்கொண்டிருக்கிருள்.)

அங்கம்-1. களம்-1.

இந்துமுகி:—எனது பிரியமுள்ள கமல! நேற்றுசாயங்காலம் இங்கு அருணேச அரசன் வந்திருந்தது உனக்குத் தெரியுமா?

கமல:—எனது அன்புக்கினிய இந்துமுகி! நிச்சயமாக எனக்குத் தெரியாது. இந்த அரண்மனையிலா இருந்தார்? எனது தந்தை அவரை மேரை மரியாதையோடு வரவழைத்தாரா? யாவரும் சொல்வதுபோல் அவர் அழகுள்ளவராகவும், தைரியவானுகவு மிருக்கிருரா?

இந்துமுகி:—ஒரே மூச்சில் அவ்வளவு கேள்விகளுக்கும் பதில் சொல்ல முடியுமா. அவருடைய நெருங்கிய பந்துவைப்போல் பேசுகிருய். பத்மாவதி! அவள அப்படித் தானே பேசுகிருள்!

பத்மாவதி:—உன் மனது அதிக கவலை கொண்டிருப்பதுபோல் உன் முகம் காணபிக்கிறதே. அவனைப்பற்றி உனக்கு ஆவல் அதிகமுண்டா?

162034

கமல:—(தலைகுனிகிறாள்) பத்மா! என் தகப்பனாருக்கும் அவருக்கும் விரோதமென்பது எனக்குத் தெரியுமே. அவ்விருவர்களும் விரோதத்தை நீக்கி, சிநேகமானதைக் கேட்பது எனக்கு மிகுந்த சந்தோஷத்தையுண்டாக்குகிறது. ஆகையால் இந்துமுகி! உனக்குத் தெரிந்தவற்றையெல்லாம் சொல்லு கேட்போம்.

இந்துமுகி:—அப்படியானால் நல்லது, சொல்லுகிறேன், கவனமாய்க் கேள். இந்நகரத்தை அவ்வரசன் விட்டு நீங்கினவரையிலும் உன் தகப்பனாருக்கு அவன் இன்னானென்று தெரியாது. எப்படியெனில் அவன் ஒரு வீரனைப்போல் மாறுவேஷம் போட்டுக்கொண்டு வந்து குதிரைப் பந்தயத்தில் நேற்றுசாயங்காலம் ஜயித்து தங்கப்பதக்கத்தை வெகுமதியடைந்தான். பந்தயத்திற்கு வந்தவர்களில் அதிக தைரியவானாகயிருந்தபடியால் அவனது உருவப்படத்தைப்பெற்று வைத்துக்கொள்ள விருப்புங்கொண்டார். ஆனால் அவன் அப்பொழுதே போய்விட்டபடியால் அதைப்பெற முடியவில்லை.

பாத்மாபதி:—நான் இப்பொழுது தான் சித்திரம் வரைவோனைக்கண்டேன். அவன் அரசனுடன் பேசிக்கொண்டிருக்கிறான். அவனிடத்தில் படங்களின் மூட்டை ஒன்றுமிருக்கிறது.

கமல:—பத்மா! நல்ல சங்கதியைத் தெரிவித்தாய். அவன் என் தகப்பனாருடன் பேசி விட்டு திரும்பி வரும்பொழுது, அவனை இங்கு தயவுசெய்து அழைத்து வா. நான் அப்படங்களைப்பார்க்க விரும்புகிறேன்.

பத்மா:—அவ்விதமே செய்கிறேன். (போய்விட்டாள்.)

இந்துமுகி:—என் எஜமானியின் படத்தைப் பார்க்க விரும்புகிறேன்.

கமலா:—இந்துமுகி! நீ மிகவும் கெட்டிக்காரியாயிருக்கிறாய்! ஆயினும் நாம் பார்ப்போம். (பத்மா சித்ரம் வரைவோனை அழைத்துக்கொண்டு வந்தாள். இருவரும் கமலாவுக்கு தலைவணங்கி மரியாதை செய்தார்கள்.)

பத்மா:—கமலா, இவர் தான் சித்திரம் வரைவதில் சமர்த்தர்.

கமலா:—நல்லது; சித்திரம் வரைவோரே! உங்களது வித்தையில் நீங்கள் அடைந்திருக்கும் சிறந்த கீர்த்தியைப்பற்றி நாங்கள் கேள்வியுற்றிருக்கிறோம். தங்களிடத்திலுள்ள படங்களைப்பார்க்கலாமா? நாங்கள் ஏதாவதொரு சிறந்த படத்தை விலைக்கு வாங்குவோம்.

சித்திரம் வரைவோன்:—தங்கள் இஷ்டப்படி செய்யலாம். (மூட்டையை அவிழ்க்கிறான்.)

கமலா அநேகபடங்களைப் பார்த்துவிட்டு கடைசியாக ஒரு படத்தைப் பொறுக்கி எடுத்து, அது தான் சிறந்ததென்று நினைக்கிறாள்.

(இந்துமுகி அதில் எழுதியுள்ள அருணேசன் அரசன் என்ற பெயரை வாசிக்கிறாள். கமலா வெட்கமடைகிறாள்.)

JL
Y15 m211, M99 M0

கமலா:—(அப்படத்தைஅப்புறம் வைத்துக்கொண்டாள்.)ஐயா,ஒருசிறந்த படம் எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. (இந்துமுகி இதைக் கவனிக்கிறாள்) மற்ற படங்களைச் சேர்த்து மூட்டையாக கட்டி வைத்துக்கொள்ளும். எனக்கு இப்படம் தான் தேவை, இதற்கு என்னவேண்டும்?

சித்திரம்:—ஒன்றும் வேண்டாம். ... ...

கமலா:—இந்துமுகி! 5 பொன் மோஹராக்களை இவருக்குக் கொடுத்து இவரை அனுப்பிவிடு.

இந்து:—நமது இராஜ புத்திரியின் உருவப்படம் எங்களுக்கு வேண்டும், நீங்கள் ஒன்று வரைந்து கொடுப்பீரா?

சித்திரம்:—என்னை அதிகமாக கௌரவப்படுத்துகிறீர்களே!

எனது வேலைக்காரன் அடுத்த ஞாயிற்றுக்கிழமை தினம் அதைக்கொண்டு வருவான்.

(சித்திரம் வரைவோன்,வேலைக்காரன்,இந்துமுகி முதலியவர்கள் விடைபெற்றுப் போகிறார்கள்.)

பத்மா:—பிரியமுள்ள கமலா! நரி முகத்தில் விழித்தாயா? என்ன! நல்ல லாபம் கிடைத்ததே!

கமலா:—பத்மா! ஆம் இதை எப்பொழுதும் என்னிடத்திலேயே வைத்திருப்பேன். (இருவரும் போகிறார்கள்.)

☞ தாதா.

தர்மமே ஜயம்.

83-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.

அந்தக் குப்பையில் எறிந்துவிட்ட குழந்தைகளை அதற்குச் சமீபத்தில் பெரிய வளையிலிருந்த கிழப்பெருச்சாளி அதிக தயவுடனே தன்னுடைய வளையில் ஒவ்வொன்றாகச் சேர்த்து, தன் இனங்களான அநேகம் பெருச்சாளிகளை வரவழைத்து, அதில் புத்தியுள்ள நூற்றொரு பெருச்சாளிகளை அந்தக் குழந்தைகளுக்குத் தனித்தனி வேண்டுபான ஆகாரங்களைத் தினந்தோறும் கொடுத்து ரட்சிக்கும்படி ஏற்பாடு செய்தது. அந்தப்படி அந்தக் குழந்தைகள் ஒரு வருஷமானபின்பு வளைக்கு வெளியில் வந்துதிரிந்து விளையாடிவிட்டு உள்ளே போய்க்கொண் டிருந்ததுகள்.

அப்படியிருக்க ஒருநாள் அந்தப் பிள்ளைகளெல்லாம் வெளியில் வந்து ஆடிவிட்டு உள்ளே நுழைந்ததுகள். பின்னுக அந்த வளையில் நுழைந்துகொண்டிருக்கிற இந்தப் பெண் குழந்தையை, அங்கேவந்த எவளோ ஒரு

த்தி பார்த்தாள். அவள் யாரென்றால், முன்னே துஷ்டகாரியஞ் செய்தவளேயல்லாமல் வேறல்ல. அந்த துஷ்டதாதி துஷ்டர்களான ராஜபத்தினிகளிடத்தில்போய், நாம் கொன்றுபோட்ட குழந்தைகளில் ஒரு பெண்குழந்தை அந்தப் பெருச்சாளி வளை வாசற்படியில் நுழையக் கண்ணுக்குத் தெரிந்தது. இன்னம் எத்தனை ஆண்பிள்ளைக் குழந்தைகள் தெய்வகதியால் ஜீவனுட னிருக்குமோ, அந்த வளையைச் சோதித்து அந்தக் குழந்தைகளைக் கொன்று போட்டீர்களானால் நல்லதென்று சொன்னாள். அந்த துஷ்ட ராஜஸ்திரீகள் அப்படிச் செய்தால் வெகு தோஷமுண்டு; ஆகையால் தோட்டக்காரரைக்கொண்டு அந்தக் குப்பையைக் கொத்தி நிரவிப் பாத்திகட்டிப் பயிர் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். அவர்கள் நிரவிப்போட்டால் வளைகளில் மண்விழுந்து மூச்சுவிட இடமில்லாமல் தானே இறந்துபோகுமென்று சொல்லிவிட்டு தோட்டக்காரர்களை அழைத்துக் குப்பையை நிரவ உத்தரவு பண்ணினார்கள். அந்தத் தோட்டக்காரர்கள் மண்வெட்டி எடுத்துக்கொண்டு வருகிறதைப் பார்த்து, அந்தக் கிழப்பெருச்சாளி பக்கத்திலிருக்கும் நூற்றொரு படியுள்ள நடபாவியினுடைய படிக்கட்டுக் கல்லுகளின்கீழ ஒவ்வொருபடிக்கு ஒவ்வொரு குழந்தைகளாக, அந்தப் படிக்குக் கீழ்ப்போகிற வளையிலே இந்தக் குழந்தைகளைக்கொண்டு சேர்த்துவிட்டது. தோட்டக்காரர்களும் அப்படியே நிரவிவிட்டார்கள்.

இப்படியிருக்க, ராஜாவும் தான்போன ராஜகாரியத்தை முடித்துக்கொண்டு பட்டணம் வந்துசேர்ந்தான். இந்தத் துஷ்ட ராஜஸ்திரீகள் ராஜாவிடத்திற்குப்போய், ஓய் ராஜாவே, இப்போது நீர் கொண்டுவந்த அற்பஜாதியிற் பிறந்த அந்த வித்தைக்கள்ளி பிசாசுபோல மாயத்தினால், தன் வயிற்றிற்பிறந்த குழந்தைகளைத் தானே கல்லாகச் செய்துவிட்டாள்; அப்படிப்பட்டவளைத் தகுமான சிக்ஷைசெய்து தள்ளிவிட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்த ராஜாவும் அவர்கள் வார்த்தையைக் கேட்டு அவளை நிவிர்த்திசெய்து காவலில் வைத்துவிட்டான்.

இப்படியிருக்க, ஒருகாலத்தில் ஒரு வண்ணான் நடபாவியில் துணிதோய்க்கவந்தான். அவனுடைய ஒரு பெண்குழந்தை அவனுடன் கூடவந்தது. அவன் நடபாவியிலிருந்து தண்ணீரைமொண்டு வெளியில் தோய்த்துக்கொண்டிருக்கும் காலத்தில், அவனது பெண்குழந்தை இந்தப்படியில் குதித்துக்கொண்டிருந்தது. அது குதிக்கும்போது அந்தப்படி அதிர்ந்து இந்தப் பிள்ளைகள்மேல் தாக்கும்பொழுது சகித்துக் கொண்டிருந்தன. இந்தப் படிக்கட்டில் ஏறி யிறங்கும்போது அதன் கீழிருந்த பெண்குழந்தை மாத்திரம் சகிக்கமாட்டாமல், நீயும் பெண்ணாயிருக்க, நானும் பெண்ணாயிருக்க, என் தேகத்தில் கல்படும்படி குதிக்கிறாயே; நானும் உன்னைப்போல வளருகிற பெண்ணல்லவோ வென்றுசொன்ன சத்தங்கேட்டு பிரமித்து, தகப்பனிடத்தில்போய், இந்தப் படிக்கட்டில் நான் விளையாடும்போது அதன் கீழிருந்து பிசாசோ இன்னம் எதுவோ ஒன்று, உன்னைப்போல நானும் வளருகிற பெண்ணல்லவா? என்முதுகில் கல்படும்படி ஏன் மிதிக்கிறாயென்று கேட்டது என்றுசொல்ல, வண்ணான் இந்தத் துஷ்ட ராஜஸ்திரீகளுக்கு இந்த சமாசாரத்தைச் சொன்னான். அதைக்கேட்டு அவர்கள் தோட்டக்காரர்களோடே இந்த நடபாவிப் படிக்கல்லுகளெல்லாவற்றையும் பெயர்த்துவிட்டு

அதன்கீழ் ஏதாவது துஷ்டமிருகங்களிருந்தால் அடித்துவிட்டுப் பூமியைச் சமமாய் நிரவிப் போடுங்களென்று ஆக்யாபித்தார்கள். அந்தத் தோட்டக்காரர்கள் மண்வெட்டி, கடப்பாரை இவைகளை எடுத்துக் கொண்டுவந்து இந்தக் கல்லுகளைப் பெயர்க்கும்பொழுது, அதுக்குள்ளிருந்த இந்தப் பாலர்கள், நடப்பாவியருகிலுள்ள பிள்ளையார் கோவிலிலிருக்கிற விநாயகரைத் துதிசெய்ய, அந்தச் சக்தியுள்ள விநாயகர் இந்தப் பிள்ளைகளைத் தன் கோவிலைச் சுற்றி மாமரமாகவும், அந்தப்பெண்ணை நடுவில் ஒரு ரோஜாச் செடியாகவும் நிர்மாணஞ் செய்து, வளர்ந்து கொண்டிருக்க அநுக்கிரகம் செய்தார்.

இப்படியிருக்க, ஒருநாள் அந்த வண்ணான் தோய்க்கும்போது அவன் பெண் இந்த மாமரங்கள் நடுவிலிருக்கிற ரோஜாச்செடியில் இரண்டு புஷ்பத்தைக் கிள்ள, அந்தப் பெண்: உன்னைப் போல நானும் வளருகிற பெண்ணல்லவா? என் நரம்பைக் கிள்ளுகிறாயே, எனக்கு நோகாதா வென்று கேட்க, அந்த வண்ணாரப்பெண் ஓடிவந்து, தகப்பனுடன் இந்த ரோஜாப்பூவை நான் கிள்ளும்போது, உன்னைப்போல நானும் வளருகிற பெண்ணல்லவா, என் நரம்பைக் கிள்ளுகிறாயே, எனக்கு நோகாதா வென்று சொன்னது என்ன; அந்த வண்ணான் துஷ்ட ராஜஸ்திரீகளிடத்திற்குப்போய், புதுசாய் முளைத்த நூறு மாமரத்து நடுவிலிருக்கிற ரோஜாச்செடி பூவைப்பறித்த என் பெண்ணுடன் இப்படிச் சொல்லிற்றென, துஷ்டராஜஸ்திரீகள் தோட்டக்காரர்களை அழைத்து; அந்த நூறு மாமரத்தையும் ரோஜாச்செடியையும் வேருடன் பிடுங்கி, உலர்ந்தபின்பு வைக்கோல்களைப் போட்டு நெருப்பினால் கொளுத்திச் சாம்பலாக்கி விடுங்களென, அப்படியே அந்தத் தோட்டக்காரர் வேருடன் பிடுங்கி உலர்த்தி வைக்குங்காலத்தில், நல்ல மழையடித்து வெள்ளத்தில் இழுத்துக்கொண்டுபோய் ஆற்றில் விட்டுவிட, அந்த ஆற்றினுடைய மகத்துவத்தினாலே இந்தப் பாலர்கள் எப்போதும்போல மனுஷியர்களாய் ஒரு நல்ல காட்டில் கரையேறி விட்டார்கள்.

அந்தப் பெண்ணை தன்ழத்த ஒரு சிறிய மரத்தின்மேல் உட்கார வைத்து ஐம்பதுபேர் காவலிருந்து, ஐம்பதுபேர் ஆகாரந்தேடிக்கொண்டு வந்து கொடுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்படியிருக்க, ஒரு நாள் நூறு பேரும் ஆகாரம் கொண்டு வரப்போனார்கள். போனவிடத்தில் நடுக்காட்டில் ஒருகுடிசையில் ஒரு பிசாசுக் கிழவிபோல் ரூபங்கொண்டு படுத்துக்கொண்டிருக்க, அதன் பக்கங்களில் இவர்கள் சம்பாதிக்கும்படி திரிந்துகொண்டிருக்க, இவர்களைப்பார்த்துக் கோபித்துக்கொண்டு, இந்தப் பிசாசுரூபமானது தன் மாயையினால் இவ்வளவு பேரையும் காக்கையாக்கிப் போட்டது. இவர்கள் காக்கையாய்ப் போயும் அந்தப் பெண்ணிடத்தில் பிரீதியினால் மூக்கினாலே பழம் முதலான ஆகாரங்களைச் சம்பாதித்துக் கொடுத்துக்கொண்டு காப்பாற்றிக் கொண்டேயிருந்தார்கள்.

இப்படியிருக்க, நம்முடைய சகோதரரான அழகுள்ள பிள்ளைகளை யாரோ ஒரு ராக்ஷதன் மாயையினாலே காக்கையாகச் செய்துப்போட்டிருக்க வேண்டும், இல்லாவிட்டால் அவர்கள் வராமல் நூறு கருப்புக்காக்காய்களாக வந்து நமக்கு ஆகாரங்களைக் கொடுத்துக்கொண்டு வந்து நம்மை ரக்ஷிக்க வேண்டிய காரணமென்னவென்று தானே யோசித்துக்கொண்டு, அந்த மரத்

தின்பேரில் உட்கார்ந்து அழுதுகொண்டே பெருகிய கண்ணீர்கள் மரத்து வழியால் பெருகிப் பூமியில் ஆறுபோல பிரவகித்தன. அப்போது அந்தத் தேசத்துக்குச் சமீபத்திலிருக்கிற ஒரு பட்டணத்து ராஜகுமாரன் காட்டில் வேட்டைக்குப்போய்த் திரிந்து, ஒரு மிருகமும் அகப்படாமல் வழி தப்பிக் கூடவந்தவர்களையும்விட்டுப் பிரிந்து ஒரு வேட்டைநாயும் இவனும் மிகுந்த தாகத்துடனே சாயங்காலத்தில் இந்தத் தண்ணீர் ஆறுய்ப் பெருகுகிற வழியாக அந்த மரத்தடியில் வந்துசேர்ந்து, ராத்திரி அங்கு படுத்திருப்போமென்று எண்ணி, அந்த மரத்தின் கீழே தன் கையைத் தலையணையாக வைத்துக்கொண்டு மல்லாந்து படுத்துக்கொண்டு மரத்தைப் பார்த்தான். அதில் அதிக ரூபமுள்ள இந்தப் பெண்ணைக்கண்டு: பெண்ணே, நீ என்னைக் கலியாணம் பண்ணிக்கொள், உன்னை நான் நன்றாகக் காப்பாற்றுகிறேன் என்று சொன்னன். இந்தப் பெண்ணும் ரக்ஷகர் ஒருவருமில்லையே, யார் ரக்ஷிக்கப் போகிறார்களென்று யோசித்துக்கொண்டு, அப்படியே ஆகட்டுமென்று ஒப்புக்கொண்டது. அந்த ராஜகுமாரனும் என்னுடைய தாய் தகப்பன்மார் மிகவும் நல்லவர்கள்; உன்னையும் ரக்ஷிப்பார்கள், வாவென்று அழைக்க, அந்தப் பெண், இந்தக் காக்கைகள் என்னிடத்தில் வெகு பிரீதியாக என்னை ரக்ஷிக்கிறதுகள்; இதுகளை விட்டு நான் வரமாட்டேன்; இவைகளும் என்னுடன்கூட வரவேண்டுமென்று ராஜகுமாரனுடன் சொல்ல, ராஜகுமாரன்: இந்தக் காட்டிலுள்ள சமஸ்த ஜந்துக்களையும் வேண்டியிருந்தால் அழைத்துக்கொண்டுவாவென்று சொல்ல, அந்தப் பெண்: காகங்களை அழைத்துக்கொண்டு ராஜகுமாரன் பட்டணத்துக்குப் போய்ச் சேர்ந்தாள்.

(இன்னும் வரும்.) ஜ. வி.

டைடானிக் என்கிற நீராவிக் கப்பலின் விபத்து.

டைடானிக் என்கிறகப்பல் உலகத்திலுள்ள கப்பல்களைவிட பெரியது. மிகவும் பலமுள்ளது. இது 900 அடி நீளமும், 90 அடி அகலமும், 46,328 டன் நிறையுமுள்ளது, இதில் சுமார் 3,500 பேர் தங்கி யிருக்கலாமாம். இது பிரயாணம் செய்தபொழுது இதில் 2206 ஜனங்கள் பிரயாணம் பண்ணினர்கள். இதில் 703 பேர் தப்பிப் பிழைத்தார்கள்; அவர்களில் 336 ஸ்திரீகள், 52 குழந்தைகள், மீதி யுள்ளவர்கள் புருஷர்கள். சுமார் 1503 பேர் சமுத்திரத்தில் தங்கள் உயிரைவிட நேர்ந்தது மிகவும் விசனிக்கத்தகுந்ததே. சென்ற மாதம் 14-யில் அமெரிக்காக் கரையைவிட்டு அட்டிலாண்டிக் சமுத்திரத்தில் வருகையில் பனிக்கட்டி மலையில் மோதிக்கொண்டது. உடனே இதன் அடியில் ஒரு துவாரம் உண்டாய் ஜலம் உட்புக ஆரம்பித்தது. நடுராத்திரியாயிருந்தமையால் ஒருவருக்கும் இச்சங்கதி தெரியவில்லையாம், இச்சங்கதி சிறிதுநேரம் சென்றபின் தெரிந்தவுடன் கப்பல் தலைவன் குழந்தைகளையும், ஸ்திரீகளையும் முதலில் கூடுமளவில் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று உத்தரவளித்தான். அவ்விதமே 336 ஸ்திரீகளையும், 52 குழந்தைகளையும் படகுகளில் ஏற்றி கரைக்குக் கொண்டுவந்தார்கள். கணவர்களை விட்டுப்பிரிய மனம் ஒவ்வாத ஸ்திரீரத்னங்கள் படகில் ஏறி தங்கள் உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள மறுதலித்து விட்டார்கள். பலவந்தமாய் மேற்குறித்த ஸ்திரீகள் காப்பாற்ற

ப்பட்டார்கள், ஒரு கோடீஸ்வரர் ஒரு படகில் ஏறினதும் ஒரு ஸ்திரீ அப்ப டகில் ஏறவந்தாளாம், அதில் இடமில்லையென்று யாவரும் கூக்குரல் செய் யவே, இம்மகான் தன்னுயிரைச் சிறிதும் பெரிதென்று நினையாமல், "அம்மா! நீவந்து என்னிடத்தில் உட்காரு, நான் கப்பலுக்குத் திரும்பிப்போகிறேன்" என்று சொல்லி அம்மாதைப் படகில் உட்கார வைத்துவிட்டு, முழுகிக் கொண்டிருக்கும் கப்பலுக்குச் சென்று தம் உயிரை விட்டாராம். கடைசி யாகக் கப்பல் ஜலத்திற்குள் செல்லும்பொழுது பாண்டு வாசிப்பவர்களும் மற்றவர்களும் "கடவுளே! உங்கள் அருகில் வருகிறோம்" என்று வாத்தி யம் வாசித்தார்களாம். இவ்வித விபத்து இக் கப்பலுக்கும் 1500-ஜனங்க ளுக்கும் நேர்ந்ததைக் குறித்து மிகவும் விசனிக்கிறோம். இது கடவுள் செய் கையே! அவர் எண்ணத்தை யார் அறியக்கூடும்?

நிற்க, இதில் மாண்டுபோனவர்களில் நமது மாதர் மனோரஞ்சினிக்குச் சித்திரப்படங்கள் அனுப்பி உதவிபுரிந்த W. T. ஸ்டேட் துரை ஒருவர், இவர் இங்கிலாந்தில் நடைபெறும் "ரிவியூ ஆப் ரிவியூஸ்" என்ற சித்திரப் படங்களடங்கிய மாதாந்தரப் பத்திரிகையின் ஆசிரியர். இந்தியாவுக்குப் பல சமயங்களில் தம்மாலியன்ற நன்மைபுரிந்திருக்கிறார். பற்பல தேசங்களுக்கும், அநேகசமயங்களில் உதவிபுரிந்திருக்கின்றனர். பாலர் பாலிகைகள் படித்து ஞானம் பெறத்தகுந்த புஸ்தகங்களைச் சித்திரப்படங்களுடன் பிரசுரித்திருக் கிறார். அம் மகானுடைய அனுமதிபெற்றுத்தான் சித்திரப்படங்களுடன் "இந்திய மாயா விநோதக் கதைகள்" என்ற புஸ்தகத்தைப் பிரசுரித்திருக்கி றோம். அம் மகானுடைய மரணத்தைக் குறித்து நாம் மிகுந்த விசனப்படு கிறோம்.

பத்திராசிரியர்.

மாதர் மனோரஞ்சினி வாழ்த்து.

அகவல்.

பதின்மூன் றுண்டாய்ப் பாரினி லோவ்வோர்
மதிதொறும் புலவர் மனமுவந் தளிக்கும்
சொற்பொருண் மலிந்த சுவைதரு வியாசமுங்
கற்பனைக் கதைகளும் கற்பின் மாட்சியும்
தன்னிடங் கொண்டு தகைமையோ டுலாவி
நன்றுத லார்க்கவை நயம்பட வுணர்த்திய
மனோரஞ் சனியெனும் மாதுல களவும்
ஜனோப காரமாம் தன்மையின் மாறு
திலகுக வனைபோ லிதுநா ளளவும்
நிலை தளராது நேர்மை யோடந்த
வனிதைவ வளர்த்த மறையவர் குலத்துப்
புனிதன் ராமசாமிப் புகழோன
வாழ்க நீடூழி வாழ்க வாழியவே.

ஜானகி அம்மாள்,

விடுகதை.

ஒன்பதெழுத்தாகியது ஒருபெயர்:

முதலெழுத்து மான்த்திலுமுண்டு மாதத்திலுமுண்டு.
இரண்டாவது தவறிலுமுண்டு தவசிலுமுண்டு.
மூன்ருவது மார்பிலுமுண்டு சார்பிலுமுண்டு.
நான்காவது மனதிலுண்டு குணத்திலில்லை.
ஐந்தாவது அன்னேவிலுமுண்டு என்னேவிலுமுண்டு.
ஆருவது மரத்திலுமுண்டு சீர்த்திலுமுண்டு.
ஏழாவது கஞ்சியிலுண்டு கரசியிலில்லை.
எட்டாவது சர்த்திலுமுண்டு சமரிலுமுண்டு.
ஒன்பதாவது பொன்னியிலுமுண்டு கன்னியிலுமுண்டு.

இவ்வொன்பதெழுத்துக்களை ஆய்ந்தறிந்து இப்பெயரைப் பத்திரிகையில் பிரசுரஞ் செய்யுமாறு சந்தாதாரர்கள் எழுதியனுப்புவாராக.

தி. மா. மார்க்கசகாயன்.

சமாசாரக்குறிப்பு.

"M. B. அண்டு C. M. பரீக்ஷையில் தேர்ந்த முதல் இந்தியமாது:—சென்னை சர்வ கலாசாலையைச் சேர்ந்த M. B. அண்டு C. M. பரீக்ஷையில் தேர்ந்திருக்கிற மிஸ் C. N. முத்துலட்சுமி அம்மாள் புதுக்கோட்டைவாசி. இந்தமாது, சிறுவயதில் புதுக்கோட்டையிலுள்ள பயால் பாடசாலையில் சேர்ந்து கல்விகற்றுவந்தார். இந்தமாது லோயர் செக்கெண்டெரி பரீக்ஷை பாஸ் செய்தபிறகு, 1903-ம் வருஷத்தில், விண்டிகேட்டின் உத்தரவுபெற்று, மெட்ரிகுலேஷன் பரீட்சைக்கு பிரைவேட்டாகச் சென்று பாஸ் செய்தார். ராஜாவின் உத்தரவின்பேரில் இந்த அம்மாள் காலேஜ் வகுப்பில் சேர்க்கப்பட்டார். சேர்ந்து வாசிக்கவே படிப்பில் அதிக சிரத்தையும், ஊக்கமும் உபாத்திமார்களுக்குச் சகலவிதத்திலும் திருப்தியும் காட்டிவந்தார். இங்கிலீஷ் பாஷையில் மிகத்தேர்ச்சி யடைந்திருந்தார். சிறந்த இங்கிலீஷ் வியாசங்களை எழுதிவருவார். 1905-ம் வருஷத்தில் F. A. பரீக்ஷையில் தேர்ந்துவிட்டார். சென்னை மெடிகல் காலேஜில் சேர்ந்து வாசிப்பதற்குப் பணவுதவி செய்யவேண்டும் என்று புதுக்கோட்டை தர்பாருக்கு விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டார். புதுக்கோட்டை தர்பார் இவர் விண்ணப்பத்திற்கு இணங்கி, மாதம் ஒன்றுக்கு 50-ரூபா விதம் 5-வருஷங்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப்பு கொடுத்து வருவதாக தீர்மானித்தார்கள். அப்படியே இந்தமாது 1907-ம் வருஷத்தில் சென்னை மெடிகல் காலேஜில் சேர்ந்து M. B. அண்டு C. M. பரீட்சைக்கு வாசிக்கத் தொடங்கினர். இந்தப் பரீட்சை மிகக் கடினமென்றும் இந்த மாதின் வயதிற்கு இது அசாத்தியமென்றும் இந்தமாது L. M. S. உடன் திருப்தியடைந் திருப்பது நலம் என்றும், M. B. அண்டு C. M. பரீட்சையில் அனுபோகமுள்ள பலர் இந்த மாதுக்குச்சொல்லி அதைரியத்தை உண்

டாக்கி வந்தார்கள். இதைக் கவனிக்காமல் இந்தமாது சுறுசுறுப்பு, ஊக்கம், முதலியவைகளைக் காட்டி முதல் இரண்டு மூன்றாவது வருஷத்திய பரீட்சையிலும் முடிவுப் பரீக்ஷையிலும் தேர்ந்து M. B பட்டத்தையும் நற்சாட்சிப் பத்திரங்களையும் ரணவைத்தியத் தொழிலில் வெகுமதியும் பெற்றார். M. B. அண்டு C M. பரீட்சைக்கு இந்த மாதுவுடன் படிக்கத் தொடங்கிய 50 வித்தியார்த்திகளுள், முடிவு பரீட்சைக்குத் தயாராக வந்தவர்கள் ஆறேபேர். அவர்களுள் மூன்றுபேர்தான் பரீட்சையில் தேர்ந்தார்கள். இம்மூவருள் முத்துலட்சுமி முதல்வராயினார். மூன்று தங்கமெடல்கள் பரிசளிக்கப்பெற்றார்."

புரசைவாக்கம் சமஸ்கிருத பெண் பாடசாலை:—ஆனரெபில் ஜஸ்டிஸ் C. சங்கரன் நாயர் C. I. E. அவர்களின் ஆதரணையின் கீழ் புரசை வாக்கத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஹிந்து சமஸ்கிருத பெண்பாடசாலையில் ஒழுங்காய் வேலை நடந்தேறி வருகிறது. ஏறக்குறைய 60 பெண்கள்படித்து வருகிறார்கள். த்ரிகணிதசித்தாந்த ஸ்தாபகரும் காலஞ்சென்ற ஸ்ரீ மான் வெங்கடேச தீட்சிதருடைய குமாரத்தியும், சாமவேதம் ஹார்மோனியம் ஸ்ரீமான் லட்சுமண ஸ்ரௌதிகளுடைய மனைவியுமான ஸ்ரீமதி கமலம்பாள் அம்மாள் இப்பாடசாலைக்குத் தலைமை உபாத்தினி ஸ்தானத்தை வகித்து வருகிறார். சாமவேதத்திலும், கீதையிலும், ஸ்மிருதி, இதிகாசங்கள், காவியம் முதலியவைகளிலும் இந்த அம்மாளுக்கு பாண்டித்தியம் உண்டு. இதைக் கேள்வியுற்ற அனேகம் பெற்றோர்கள் தங்கள் குமாரத்திகளை இப்பாடசாலைக்கு அனுப்பி வருகிறார்கள். இப்பாடசாலை அதிக நன்மை பயக்கும் என்று கண்டறிந்த அனேக கனதனவான்கள், இதற்குப்பண உதவிசெய்ய முன்னுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். சப்தம், ஸ்யாமளதண்டகம், இவைகள் கற்பிக்கப்பட்டு வருகின்றன. வெள்ளிக்கிழமை தோறும் சிறுமிகளை அம்பிகா தேவாலயத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் அவர்களுக்கு அம்பிகையைத் தொழும்படியான ஸ்தோத்ர பாடங்களைக் கற்பித்து வருகிறார்.

(a) 16 வயதுக்கு மேற்பட்ட புருஷனுக்கும் 10 வயதுக்கு மேற்பட்ட பெண்களுக்கும்தான் விவாகம் செய்ய வேண்டுமென்றும் அதற்குக் குறைந்த வயதுள்ளவர்களுக்குக் கண்டிப்பாய் விவாகம் செய்யக்கூடாதென்றும், (b) வைசியப் பெண்களுக்கு வித்தியாபி விருத்தியுடன் பாகசாஸ்திரம், சன்மார்க்கவழி, சித்திரம் வரைதல், சங்கீதப் பயிற்சி இவைகளையும் போதிக்க வேண்டுமென்றும், வைசிய கான்பிரவலில் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

காலஞ்சென்ற திவான்பகதூர் ரகுநாதராவ்:—1875 முதல் 1879 வரையிலும் மறுபடியும் 1886 முதல் 1888 வரையிலும் ஆக இரண்டுமுறை திவான்பகதூர் R. ரகுநாதராவ் C. S. I ஹோல்கார் மகாராஜாவின் மந்திரியாக் வேலை பார்த்துவந்தார். ஹோல்கார் மகாராஜா இவர் மரணத்தைக் கேட்டு, காலஞ்சென்ற ரகுநாதராயரின் குடும்பத்தாருக்கு அனுதாபத் தந்தி அனுப்பியதும் தவிர, ஒரு நாள் தர்பார் ஆபீஸை மூடி யிருக்கும்படியும் உத்தரவு செய்தார். ராயர் அவர்களின் மரணத்தைக்குறித்து துக்கம்பாராட்ட மகாஜன சபையின் ஸ்பெஷல் மீட்டிங் நடந்தது. நாமும் மிக வருந்துகிறோம்.

ஸ்திரீ டாக்டர்களை நியமித்தல்:—மிஸ்டர் பாரிஸ்டர் பார்லிமெண்டில் ஸ்திரீ டாக்டர்களை இந்தியாவில் நியமிக்க வேண்டுமென்று ஸர்ஜன் ஜனரல் லூகியின் சிப்பார்சை இந்தியா கவர்ன்மெண்டு ஒத்துக் கொண்டார்களா வென்று கேட்க, மிஸ்டர் மாண்டேகு, "இல்லை. சில மாதர்களால் இந்தியா மந்திரிக்கு இந்தியாவில் ஸ்திரீ டாக்டர்கள் நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்று மனுச்செய்து கொள்ளப்பட்ட விஷயத்தை இந்தியா கவர்ன்மெண்டார் கவனித்து வருகிறார்கள். இதுவரையில் ஒன்றும் முடிவு சொல்லவில்லை" என்றார்.

இந்தியாவுக்கு ஸ்திரீ வைத்தியர்கள்:—இந்தியாவுக்கு ஸ்திரீ வைத்தியர்கள் அவசியமென்று லண்டன் "டைம்ஸ்" பத்திரிகையில் பின்வருமாறு எழுதப்பட்டிருக்கிறது:—"இந்திய ஸ்திரீகள் படிதா ஸ்திரீகள் ஆனபடியாலும், புருஷரிடத்தில் அவர்கள் வைத்தியம் பார்த்துக்கொள்வதில்லை யாகையாலும், வைத்தியம் கற்ற ஸ்திரீகளைக் கவர்ன்மெண்டே தயார்செய்து அவர்களுக்குச் சம்பளம் பென்ஷன் முதலியவைகள் புருஷ வைத்தியர்களுக்கு உள்ளபடி இருக்கவேண்டுமென்றும், இந்திய ஸ்திரீகளை வைத்தியத்தில் தயார்செய்வது அவசியமென்றும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிச் செய்யாதவரையில் இந்திய ஸ்திரீகளுள் மரணங்கள் அதிகமாய் நேரிட்டுக்கொண்டிருக்கும். பிரிட்டிஷ் நாகரிகத்துக்கே அது ஒரு பெரும் வசையாயிருக்கும். கவர்ன்மெண்ட் அப்படிச் செய்தால் அது அவர்கள் நல்லெண்ணத்தைக் குறிப்பதாக இந்தியர் கருதுவார்கள். அதனாலுண்டாகும் செலவு பெரிதல்ல. காலாந்தரத்தில் இந்தச் செலவு வரும்படியால் சரிக்கட்டிப்போனலும், ஆரம்பத்தில் கவர்ன்மெண்ட் முயற்சி அவசியம். சக்ரவர்த்தி இந்தியாவுக்குப் போய் வந்ததின் அறிகுறியாக இந்தத்திருத்தம் மிகவும் பொருந்தும். இப்படி இந்தப் பத்திரிகை எழுதுகின்றது. இந்திய ஸ்திரீகள் நல்ல வைத்தியர்களில்லாமல் மாண்டுபோகிறார்களென்பதில் சந்தேகமில்லை. நாட்டு வைத்தியர்கள் பயிற்சியில்லாமல் பிரயோஜனமற்றிருக்கிறார்கள். நாட்டு வைத்தியர்களை நமது பூர்வீக சாஸ்திரங்களின்படியும் வழக்கத்தின்படியும் தயார்செய்து அவர்களைக்கொண்டு ஸ்திரீகளுக்கு வைத்தியம்செய்வித்தால் அது ஏழைகளுக்குப் பிரயோஜனப்படும். மேல்நாடுகளது வைத்தியமுறை அதிகச்செலவு பிடிக்கும். அந்த வைத்திய முறையில் தயாரான வைத்தியர்கள் செல்வமுள்ள குடும்பங்களைச் சேர்ந்த ஸ்திரீகளுக்குப் பிரயோஜனப் படுவார்கள். மேலும்அவர்களை தேசத்துக்கு வேண்டிய அளவு தயார்செய்வதும் கஷ்டம்."

"விசாகப்பட்டணத்தில் ஹிந்துஸ்திரீகளுக்கு ஓர் ஹைஸ்கூல்:—"விசாகப்பட்டணத்தில் ஹிந்துஸ்திரீகளுக்கு ஹைஸ்கூல் ஒன்று கூடிய சீக்கிரத்தில் ஸ்தாபிக்கப் படுவதாகக் கேட்டுச் சந்தோஷப் படுகிறோம். தெலுங்கு ஜனங்கள் தங்கள் வழக்கம்போல் அப்பாடசாலையின் அபிவிருத்தியைக் கருதாமல் உதாசீனமாய் இருந்து விடுவார்களேயானல் பொதுஜனங்களின் தேகப்பிரயாசமும் பணச்செலவும் வீணாகிவிடுமே என்று பயப்படுகிறோம். 7-வது ஸ்டாண்டர்டு வரையிலும் தேசபாஷையைக் கட்டாயம் பாடமாகவே கற்பித்து வரவேண்டும். முதல்பாரத்திலிருந்து இங்கிலீஷ் பாஷையை இஷ்டமான பாடமாகக் கற்பித்துவரலாம். இப்பொழுது இருக்கும் வித்யா விதிகளின்படி இங்கிலீஷை கட்டாயமான பாடமாக எடுத்துக்கொள்ளும் பட்சத்தில் இந்த பாடசாலை அபிவிருத்தி யடையாது. நாம் எதிர்பார்த்துவரும் நன்மை ஹிந்து ஸ்திரீகளுக்கு உண்டாகாது. பெண்களுக்கு செக்கெண்டரி,

உயர்தரப்படிப்புக் கற்றுக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதின் கருத்தென்னவெனில் (ஸ்திரீகள் பிற்காலத்தில் தங்கள் கடமைகளைச் சரிவர நடத்தி வருகிறதற்குப் பிரயோஜனமாக இருப்பதற்கேயாம்,) என்று ஆனரெபில் மிஸ்டர் கோகலே பெண் கல்வியைப்பற்றிப் பேசும்பொழுது சொல்லியிருக்கிறார். இந்தியாவில் பெண்கல்வி முறையை இந்த 50 வருஷகாலமாக அனுசரித்து வருகிறதில் யாதொரு அபிவிருத்தியையும் காணோம். மிஸ்டர் கோகலேயின் முறையை அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டுவராத பக்ஷத்தில் பெண்கல்வி ஸ்திரீகளுக்கும் பெண்களுக்கும் பிரயோஜனப் படவேமாட்டாது.”

“நம் தேசத்தில் நம்மவர்கள் தம் வாழ்நாளில் விசேஷ திரவியத்தைச் சம்பாதித்தாலும் பேர்பாதி திரவியம் வீணாக வைத்தியத்தில் செலவழிந்து போகின்றது. ஆதிகாலத்தில் நம் குடும்பங்களில் ஸ்திரீகளிடத்தில் வைத்திய சாஸ்திரப்பயிற்சி இருந்துவந்தது. அதனால் வீண் பணச்செலவு ஏற்படாமல் எவ்வளவோ நன்மைகள் ஏற்பட்டுவந்தன. புருஷர்களைவிட ஸ்திரீகளுக்கு உப்பு, புளி, காரம் இவைகளைச்சேர்த்து பாகம்பண்ணும் அப்பியாசம் ஸ்வயமாகவே ஏற்பட்டிருக்கிறபடியால் ஸ்திரீகளுக்கே மருந்துகளைச் செய்யும் திறமையைக் கற்பிப்பதற்குச் சுகமாயிருக்கும். ஆகவே பலவித நன்மையைக் கருதி நம் சிறுமிகளுக்கு ஆயுர்வேத சாஸ்திரம், சுகாதாரகல்வி, பாகசாஸ்திரம இவைகளின் பயிற்சியை உண்டுபண்ணி வைக்கவேண்டியது அவசியம்.

இதைப்போலவே நம் குடும்ப க்ஷேமத்தைக் கருதி நம் சிறுமிகளுக்கு கணக்கு, சுதேச சரித்திரம், பூகோளசாஸ்திரம், நம் இந்துக்களுக்கு முக்கியமாய் உள்ள புண்ணிய க்ஷேத்திரம் தேவாலயம் முதலியவைகளின் சரித்திரம், மதக்கொள்கை இவைகளைக் கற்பிக்கவேண்டும். இவ்வாறே நம் சிறுமிகள இலவாழ்வில் இருக்கையில் மிதமாகப் பணச்செலவு செய்யும்படிக்குள்ள அப்பியாசத்தை நம் சிறுமிகளுக்கு நாம் கற்பிக்கவேண்டும். ஆகையால் நம்மவர்களின் குடும்பக்ஷேமத்தைக் கருதி, ஸ்திரீகளுக்காக ஏற்பட்டிருக்கும் பாடசாலைகளில் ஆங்கிலம், சம்ஸ்கிருதம் முதலிய தேசபாஷைகள், சங்கீதம்; ஜ்யோதிஷம், வைத்தியம், தேசசரித்திரம், பூகோளசாஸ்திரம், கணக்கு, பாகசாஸ்திரம், சுகாதாரக் கல்வி முதலியவைகளை நம் சிறுவர்களுக்கு நாம் கற்பிக்கவேண்டும்.”

ஜார்ஜ் அரசர் சிம்மாதனமேறிய உற்சவம்:—மேமீ 6வ ஜார்ஜ் அரசர் சிம்மாதனமேறி ஒருவருஷமாகிறது. அவ்வருஷ பூர்த்தி மகோற்சவம் இன்று உலகெங்கும் கொண்டாடப்படுகிறது.

ஹிந்து யூனிவர்ஸிடிக்கு உதயபுரம் மகாராஜாவின் நன்கொடை:—ஹிந்து யூனிவர்ஸிடி நிதிக்கு உதயபுரம் மகாராஜா அவர்கள் $1\frac{1}{2}$ லட்சம் ரூபாய் உபகரிக்கிறாரென்று இப்போது தெரிந்து சந்தோஷிக்கிறோம்.

காலஞ் சென்றுவிட்ட எட்வர்ட் அரசரின் ஞாபக ஆராதனை:—மேமீ 6வ விண்ட்ஸர் மாளிகையைச் சேர்ந்த ஸெயிண்ட் ஜார்ஜ் சேப்பலில் காலஞ்சென்றுவிட்ட எட்வர்ட் அரசரின் ஞாபக ஆராதனை நடத்தப்பட்டது. அதற்கு ஜார்ஜ் அரசரும் மேரி ராணியாரும், அலெக்ஸாண்டிரா ராணியாரும் ராஜ குடும்பத்தைச் சேர்ந்த வேறு பலரும் வந்திருந்தார்கள்.

ஏகாதி பத்யநாள் கொண்டாட்டம்:—லண்டன் மேமீ 24ல் உலக முழுமையும் ஏகாதி பத்யநாள் கொண்டாடப்பட்டது. அவற்றுள் கானடாவில் கொண்டாட்டம் பலம். டாரண்டோவில் 100,000 பள்ளிச்சிறுவர்கள் இவ்வுத்ஸவத்தில் கலந்து களித்தார்கள். யுத்த வித்யார்த்திகள் கானடாவின் கவர்னரான கானாட்டுக் கோமானால் பார்வையிடப்பட்டார்கள்.

பம்பாயில் மாதர்கள் காலேஜ்:—பம்பாயிலுள்ள ஜெஸூயிட் (Jesuit) பாதிரிமார்கள் அவ்வூரிலே மாதர்கள் காலேஜ் ஒன்று ஏற்படுத்தப் போகிறார்களென்று சொல்லப்படுகிறது. அவர்களுடைய ஆலோசனையில் ரோமன் காதலிக் ஆர்ச்பிஷப் (Archbishop) கூட அக்கரைகாட்டி வருகிறாரென்றும் பம்பாய்க் கவர்னர் அந்த யோசனையை அங்கிகரித்திருக்கிறாரென்றும் தெரிகிறது. விவரங்கள் கூடிய சீக்கிரத்தில் வெளியாகக்கூடும்.

ஜார்ஜ் சக்கரவர்த்தி பென்ஷனர்களைப் பார்வையிட்டார்:—மேமீ 20ல் செல்ஸி பென்ஷனர்களை சக்கரவர்த்தி பார்வையிட்டார். 1805-ம் வருஷத்திற்கும் பிறகு சக்கரவர்த்தியே நேரில்போய் பென்ஷனர்களைப் பார்வையிட்டதில்லை. ஸர் ஜார்ஜ் உவெட்டின் வீட்டுக்குச் சென்று, தேக அஸௌக்யமாயிருக்கும் அவரையும் பார்வையிட்டார். ஸர் ஜார்ஜ் உவெட் அஸௌக்ய மேலீட்டினால் எழுந்து அரசரைத் தக்கபடி வரவேற்க முடியவில்லை.

அல்டாஷாட்டில் ராஜசக்கரவர்த்தி:—டென்மார்க்கு அரசரின் அபரக்ரியை அல்டர் ஷாட்டில் நடந்தபோது ஜார்ஜ் சக்கரவர்த்தியும் மேரி சக்கரவர்த்தினியும் உடனிருந்து மரியாதை செய்தார்கள். அந்தக் கிரியைகள் முடிந்தபிறகு சர்ச்சில் தொழுது கொண்டிருந்த ஜனங்களுக்கும் மகாராஜா சக்கரவர்த்திக்கும் எதிரில் ராணுவப்படை அணிவகுத்து நின்று நடைபுரிந்தன. அச்சமயத்தில் அந்த ஜில்லாவிலுள்ள படைகளின் தலைமை பாகங்கள் அவற்றுடன் சென்றன. உடனே சக்கரவர்த்தி தம்பதிகள் லண்டன் திரும்பினார்கள்.

நிடடாவோலில் ஸ்திரீகளின் கூட்டம்:—இந்தமாதம் 24-ந்தேதியன்று ஆந்தரமஹிலசபை கூடிற்று. ஸ்ரீமதி அட்சந்த ருக்மணி அம்மகாரு அக்கிராசனம் வகித்தார். ஸ்திரீகளின் க்ஷேமத்தைப்பற்றியும் முன்னேற்றத்தைப் பற்றியும் விசேஷ வியாசங்கள் எழுதி 16 ஸ்திரீகள் வாசித்தார்கள். ஜெமீன்தார் மிஸ்டர் சந்திர ரெட்டியின் மனைவியரான ஸ்ரீமதி K. லட்சுமி நரசிம்ம காரு "த்ருகேச நந்தினி" என்கிற ஆந்தர பாஷையில் எழுதப்பட்ட முதல் நாவலை ரெவ்யூ செய்தவர்களுள் முதல்வரான ஸ்ரீமதி கல்லுப்பிள்ளி வெங்கடரமணம்ம காருவுக்கு 50 ரூபாய் வெகுமதி கொடுத்தார்.

லார்ட் பெண்ட்லண்ட்:—சென்னைக் கவர்னராய் வரப்போகிற லார்ட் பெண்ட்லண்ட் ஸ்காட்லண்ட் மந்திரியாயிருந்தவர். அவர் ராச்சிய நிருவாகத் திறமைமட்டுந்தானுடையவரென்று நாம் நினைப்பதற்கில்லை. அவர் புஸ்தகங்கள் எழுதும் யோக்கியதையுமுடைய கிரந்தகர்த்தா என்று காண்கிறது. 1901 முதல் 1911 வரை இறந்துபோன பிரபலஸ்தர்களாயுள்ள 1600 கனவான்களின் ஜீவிய சரித்திரங்களை யெழுதிய 300 கிரந்த கர்த்தாக்களில் அவர் ஒருவரென்று தெரிகிறது. அவர் மிஸ்டர் ஆஸ்க்வித்துக்கு முன்னே

லிபரல் கவர்ன்மெண்ட் தலைவராயிருந்த ஸர் ஹென்ரி காம்பல் பானர்மா னின் ஜீவிய சரித்திரம் (Biography) எழுதியிருக்கிறார்.

மகமதிய கான்பிரன்ஸ் பெண்கல்வி:—"பெண்களின் படிப்பை உத்தே சித்து இச்சங்கம் ஏற்படா திருந்தபோதிலும், பெண்கல்வி அவசியம் என்று கருதி, இச்சங்கத்தார் மகமதியப் பெண்களின் படிப்பு அபிவிருத்திக்கென்று கொஞ்சம் தொகையை உதவி வருகிறார்கள். மகமதிய சமூகத்தைச் சேர்ந்த கனதனவான்களின் பெண்கள் படிப்பதற்கு சென்னையில் ஓர் சிறந்த செக்க ண்டெரி பாடசாலை இருக்கவேண்டியது அவசியம் என்று எண்ணி வந்தார் கள். இவ்விஷயத்தைப்பற்றிப் பேசித் தீர் மானிப்பதற்காக ஹோபர்ட்டு ஸ்கூலில் இரண்டு மீட்டிங்குகள் கூடின. இது விஷயத்தில் பாடசாலை இன்ஸ் பெக்டரஸான மிஸ்லிஞ்சு மிகசிரத்தை யெடுத்துக் கொண்டு உழைத்து வந் தார். மகமதிய கனதனவான்கள் தங்கள் பெண்களின் படிப்பைப்பற்றி அதி க கவலைப்பட்டதாகக்காணப்படவில்லை. ஆனால் நாம் கூடியசீக்கிரத்தில் மகம ததிய கனதனவான்கள் பெண்களின்படிப்பு அபிவிருத்தியைக் கருதி உழை த்து வரவேண்டும்."

பாரத் ஸ்திரீ மகா மண்டலம்:—லாகூரில் மிஸ்ஸஸ் ஸாரளாதேவி சௌதுராணியின் நன் முயர்ச்சியால் சென்ற 4 வருஷகாலமாய் ஸ்தாபிக்கப் பட்டு நடந்துவரும் பாரத்ஸ்திரீ மகாமண்டலத்தின் 4-வது வருஷோற்சவம் அந்த அம்மாளின் வீட்டிலேயே சிலதினங்களுக்கு முன்னே நடந்தது. அந்த மகாமண்டலத்துக்கு கிளை மண்டலங்கள் வட இந்தியாவிலே அநேக இடங் களில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு கல்யாணமான ஸ்திரீகளுக்குப் படிப்பு சொல்லிவை க்கப்பட்டுவருகிறது. அந்த மகோற்சவ சமயத்தில் சாரளதேவி சௌதுராணி அந்த மகாமண்டலம் இன்னவேலைசெய்து வந்திருக்கிறதென்று எடுத்துச் சொன்னார். அச்சமயம் லேடிஹார்டிஞ்சும், பஞ்சாப லெப்டினண்ட் கவர்னர் ஸர் L. டேனும் அவருடைய மனைவியார் லேடிடேனும் தங்கள் கைப்பட எழுதியனுப்பிய ஒற்றுமை யுணர்ச்சிக் கடிதங்களை அந்த அம்மாள் வாசித்து காண்பித்தார்கள். சில அமெரிக்க மாதர்கள் எழுதியிருந்த கடிதங்களையும் வாசித்துக் காண்பித்தார்கள்.

கோப்பன்ஹேகனில் மிருகங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கும் தோட்டம்:— இந்தியாவி லிருந்து ஆண் யானை பெண் யானை ஆக இரண்டு யானைகள் கொண்டுவரப்பட்டு, இத்தோட்டத்தில் வைக்கப்பட் டிருக்கின்றன. பெண் யானை ஐந்துவருஷம் கழித்து இப்பொழுது இரண்டாவது குட்டிபோட்டிரு க்கிறது. 1907-ல் முதல் குட்டி போட்டது. அதற்கு இப்பொழுது 4-வரு ஷம் ஆயிற்று. அது சுறுசுறுப்பாயும் திடகாத்திர முள்ளதாயும் இருக்கிறது. இவ்விரண்டு குட்டிகளின் தேகத்தின் மேல்பாகத்தில் முக்கியமாய்த் தலையி லும், முதுகிலும் நீண்ட கறுத்த மயிர்கள் நிறைந்திருக்கின்றன. இரண்டா வது குட்டியைப் பார்க்கிலும் முதல் குட்டியின் தேகத்திலும் தலையிலும் முதுகிலும் உள்ளமயிர்கள் அதிக நீளமா யிருக்கின்றன. இக்குட்டி யானை தலையிலும் முகத்திலும் மயிரே இல்லாத தன் தாய் யானையின் பக்கத்தில் நின்று கொண்டிருக்கையில் பார்ப்பவர்களுக்கு இது மிகவும் ஆச்சரியகர மான தோற்றத்தைக் காண்பித்துக்கொண்டிருக்கிறது. லண்டனிலுள்ள மிரு கங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கும் தோட்டத்தில் 1903-ம் வருஷத்தில் ஒருயானை குட்டிபோட்டது. அது இந்த கோபன் ஹேகன் யானைக் குட்டியைப்போல் அடர்த்தியான மயிர்களை உடையதாயிருக்கிறது.